

University of Groningen

Taking care together

van Assen, Arjen

DOI:
[10.33612/diss.213360171](https://doi.org/10.33612/diss.213360171)

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2022

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):
van Assen, A. (2022). *Taking care together: a dual key worker approach for families experiencing complex and multiple problems*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. University of Groningen. <https://doi.org/10.33612/diss.213360171>

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

ADDENDUM

References

Appendices

Summary

Samenvatting

Publications

About the author

Dankwoord/
Acknowledgements

References⁶

- Adelmann, P. K. (2005). Social environmental factors and preteen health-related behaviors. *Journal of Adolescent Health, 36*(1), 36–47. <https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2003.07.027>
- *Al, C. M. W., Stams, G. J. J. M., Asscher, J. J., & Van Der Laan, P. H. (2014). A programme evaluation of the Family Crisis Intervention Program (FCIP): Relating programme characteristics to change. *Child & Family Social Work, 19*(2), 225–236. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2206.2012.00896.x>
- Al, C. M. W., Stams, G. J. J. M., Bek, M. S., Damen, E. M., Asscher, J. J., & Van der Laan, P.H. (2012). A meta-analysis of intensive family preservation programs: Placement prevention and improvement of family functioning. *Children and Youth Services Review, 34*(8), 1472–1479. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2012.04.002>
- Alberth, L., & Bühler-Niederberger, D. (2015). Invisible children? Professional bricolage in child protection. *Children and Youth Services Review, 57*(C), 149–158. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2015.08.008>
- American Psychological Association (2012). *Publication manual of the American Psychological Association (6th ed.)*. American Psychological Association.
- Arends, L. R., Hunink, M. M., & Stijnen, T. (2008). Meta-analysis of sum mary survival curve data. *Statistics in Medicine, 27*(22), 4381–4396. <https://doi.org/10.1002/sim.3311>
- Baartman, H. E. M. (2019). Zorgwekkende gezinnen; veranderingen in visie en zorg [Troubling families; changing perspectives and care]. In J. Knot-Dickscheit & E. J. Knorth (Eds.), *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen [Families with multiple and complex problems: theory and practice]*, (pp. 28–49). Lemniscaat.
- Baartman, H. E. M., & Dijkstra, J. S. (1986). Multi-problem gezinnen. interpretatiekaders, I [Multi-problem families. Interpretation frameworks I]. *Tijdschrift voor Orthopedagogiek, 25*(12), 609–624.
- *Bagdasaryan, S. (2005). Evaluating family preservation services: Reframing the question of effectiveness. *Children and Youth Services Review, 27*(6), 615–635. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2004.11.014>
- Bailey, J. A., Hill, K. G., Oesterle, S., & Hawkins, J. D. (2009). Parenting practices and problem behavior across three generations: Monitoring, harsh discipline and drug use in the intergenerational transmission of externalizing problem behavior. *Developmental Psychology, 45*(5), 1214–1226. <http://dx.doi.org/10.1037/a0016129>
- Bakker, N., Noordman, J., & Rietveld-van Wingerden (2010). *Vijf eeuwen opvoeden in Nederland [Five centuries of child-rearing in the Netherlands]*. Van Gorcum.
- Baldwin, S. A., Christian, S., Berkeljon, A., & Shadish, W. R. (2012). The effect of family therapies for adolescent delinquency and substance abuse: A meta-analysis. *Journal of Marital and Family Therapy, 38*(1), 281–304. <https://doi.org/10.1111/j.1752-0606.2011.00248.x>

⁶ Studies marked with an asterisk (*) were included in the systematic review in chapter 2.

- Bandura, A. (2016). The power of observational learning through social modeling. In R. J. Sternberg, S. T. Fiske, & D. J. Foss (eds.), *Scientists making a difference: One hundred eminent behavioral and brain scientists talk about their most important contributions* (pp. 235–239). Cambridge University Press.
- Bartels, A. A. J. (2001). Behandeling van jeugdige delinquenten via het competentiemodel [Treatment of juvenile offenders using the competence model]. *Kind en Adolescent*, 22, 139–148. <https://doi.org/10.1007/BF03060818>
- *Baxter, R. J. (2010). *Applying case characteristics to expand outcome measures and strengthen effectiveness in a state family preservation services program* [Doctoral dissertation, Western Michigan University]. <http://scholarworks.wmich.edu/dissertations/index.9.html>
- Beck, A. T., & Haigh, E. A. P. (2014). Advances in cognitive theory and therapy: The generic cognitive model. *Annual Review of Clinical Psychology*, 10(1), 1–24. <https://doi.org/10.1146/annurev-clinpsy-032813-153734>
- Beck, J. S. (2010). Cognitive therapy. In I. B. Weiner, & W. E. Craighead (eds.), *The Corsini encyclopedia of psychology*, 4th Edition, Volume 2 (pp. 353–355). John Wiley & Sons Inc.
- Berger, L. M., Bruch, S. K., Johnson, E. I., James, S., & Rubin, D. (2009). Estimating the “impact” of out-of-home placement on child well-being: Approaching the problem of selection bias. *Child development*, 80(6), 1856–1876. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.2009.01372.x>
- Berger, L. M., Cancian, M., Font, S., & Noyes, J. L. (2017). *Young adult outcomes associated with out-of-home placement experiences* (Institute for Research on Poverty 437003-A17-0000918-000-01). Wisconsin Department of Children and Families.
- *Berry, M., Cash, S. J., & Brook, J. P. (2000). Intensive family preservation services: An examination of critical service components. *Child and Family Social Work*, 5(3), 191–204. <https://doi.org/10.1046/j.1365-2206.2000.00164.x>
- Besemer, S., Ahmad, S. I., Hinshaw, S. P., & Farrington, D. P. (2017). A systematic review and meta-analysis of the intergenerational transmission of criminal behavior. *Aggression and Violent Behavior*, 37, 161–178. <https://doi.org/10.1016/j.avb.2017.10.004>
- *Biehal, N. (2005). Working with adolescents at risk of out of home care: The effective-ness of specialist teams. *Children and Youth Services Review*, 27(9), 1045–1059. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2004.12.031>
- *Bitonti, C. (2002). Formative evaluation in family preservation: Lessons from Nevada. *Children and Youth Services Review*, 24(9), 653–672. [https://doi.org/10.1016/S0190-7409\(02\)00223-2](https://doi.org/10.1016/S0190-7409(02)00223-2)
- Blythe, B. & Jayaratne, S. (2002) *Michigan Families First effectiveness study*. https://www.michigan.gov/mdhhs/0,5885,7-339-73970_61179_8366-21887--,00.html
- Boag-Munroe, G., & Evangelou, M. (2012). From hard to reach to how to reach: A systematic review of the literature on hard-to-reach families. *Research Papers in Education*, 27(2), 209–239. <https://doi.org/10.1080/02671522.2010.509515>

- Bodden, D., & Dekovic, M. (2010). Multiprobleemgezinnen ontrafeld. [Multi-problem families unraveled] *Tijdschrift voor Orthopedagogiek*, 49(6), 259-271.
- Bodden, D. H., & Deković, M. (2016). Multi-problem families referred to youth mental health: What's in a name? *Family Process*, 55(1), 31-47. <https://doi.org/10.1111/famp.12144>
- Boddy, J., Smith, M., & Statham, J. (2011). Understandings of efficacy: Cross-national perspectives on 'what works' in supporting parents and families. *Ethics and Education*, 6(2), 181-196. <https://doi.org/10.1080/17449642.2011.622992>.
- Boer, F. & Vlak, M. (2019). Psychiatrische problematiek bij volwassen en kinderen in gezinnen met meervoudige problemen [Psychiatric problems in adults and children in families with multiple problems]. In J. Knot-Dickscheit & E. J. Knorth (Eds.), *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen* [Families with multiple and complex problems: theory and practice] (pp. 75-93). Lemniscaat.
- Bolt, A. & Van der Zijden, Q. (2021). *1gezin1plan: een handboek voor de praktijk* [1family1plan: A Handbook voor practice]. SWP Uitgeverij.
- Borenstein, M. (2009). Effect sizes for continuous data. In H. Cooper, L. V. Hedges, & J. C. Valentine (Eds.). *Handbook of research synthesis and meta-analysis* (pp. 222-235). Sage Publications.
- Boszormenyi-Nagy, I. K., & Krasner, B. R. (1986). *Between give and take: A clinical guide to contextual therapy*. Brunner-Routledge.
- Bot, M., Den Bouter, B. D. L., & Adriaanse, M. C. (2011). Prevalence of psychosocial problems in Dutch children aged 8-12 years and its association with risk factors and quality of life. *Epidemiology and psychiatric sciences*, 20(4), 357-365. <https://doi.org/10.1017/S2045796011000540>
- Bouma, H. (2019). *Taking the child's perspective. Exploring children's needs and participation in the Dutch Child protection system* [doctoral dissertation, University of Groningen].
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative research in psychology*, 3(2), 77-101. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp0630a>
- Buckholdt, K. E., Parra, G. R., & Jobe-Shields, L. (2014). Intergenerational transmission of emotion dysregulation through parental invalidation of emotions: Implications for adolescent internalizing and externalizing behaviors. *Journal of child and family studies*, 23(2), 324-332. <https://doi.org/10.1007/s10826-013-9768-4>
- Burchinal, M. R., Roberts, J. E., Hooper, S., & Zeisel, S. A. (2000). Cumulative risk and early cognitive development: A comparison of statistical risk models. *Developmental Psychology*, 36(6), 793-807. <https://doi.org/10.1037/0012-1649.36.6.793>
- Burns, B. J., Phillips, S. D., Wagner, H. R., Barth, R. P., Kolko, D. J., Campbell, Y., & Landsverk, J. (2004). Mental health need and access to mental health services by youths involved with child welfare: A national survey. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 43(8), 960-970. <https://doi.org/10.1097/01.chi.0000127590.95585.65>

- Busschers, I., & Boendermaker, L. (2015). Safety for children first: Focus on children in intensive family case management. *International Journal of Child and Family Welfare*, 16(1/2), 40–56.
- *Cash, S. J., & Berry, M. (2003). The impact of family preservation services on child and family well-being. *Journal of Social Service Research*, 29(3), 1–26. https://doi.org/10.1300/J079v29n03_01
- Chaffin, M., Bard, D., Hecht, D., & Silovsky, J. (2011). Change trajectories during home-based services with chronic child welfare cases. *Child Maltreatment*, 16(2), 114–125. <https://doi.org/10.1177/1077559511402048>
- Cohen, J. (1992). A power primer. *Psychological Bulletin*, 112(1), 155–159. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.112.1.155>
- *Coleman, H. C., & Jenson, J. M. (2000). A longitudinal investigation of delinquency among abused and behavior problem youth following participation in a family preservation program. *Journal of Offender Rehabilitation*, 31(1–2), 143–162. https://doi.org/10.1300/J076v31n01_10.
- Commissie Samson (2012). *Omringd door zorg, toch niet veilig* [Surrounded by care, yet not safe]. Boom.
- Cossar, J., Brandon, M., & Jordan, P. (2016). ‘You've got to trust her and she's got to trust you’: Children's views on participation in the child protection system. *Child & Family Social Work*, 21(1), 103–112. <https://doi.org/10.1111/cfs.12115>
- Courtney, M. E. (1997). Reconsidering family preservation: A review of Putting Families First. *Children and Youth Services Review*, 19(1/2), 61–76. [https://doi.org/10.1016/S0190-7409\(97\)00006-6](https://doi.org/10.1016/S0190-7409(97)00006-6).
- Craig-Van Grack, A. (1997). A taxonomy and recording instrument for process measurement of family preservation services. *Child Welfare*, 76(2), 349.
- Curtis, J. L., Simon, M., Boykin, F. L., & Noe, E. R. (1964). Observations on 29 multiproblem families. *American Journal of Orthopsychiatry*, 34(3), 510–516. <https://doi.org/10.1111/j.1939-0025.1964.tb02220.x>
- Dagenais, C., Bégin, J., Bouchard, C., & Fortin, D. (2004). Impact of intensive family support programs: A synthesis of evaluation studies. *Children and Youth Services Review*, 26(3), 249–263. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2004.01.015>
- Damen, H., Scholte, R. H., Vermulst, A. A., van Steensel, P., & Veerman, J. W. (2021). Parental empowerment as a buffer between parental stress and child behavioral problems after family treatment. *Children and Youth Services Review*, 124, 105982. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2021.105982>
- *Damen, H. R., & Veerman, J. W. (2013). Voorkomen van uithuisplaatsing bij Families First door behandelingsgetrouw handelen [Preventing out-of-home placement in Families First through treatment fidelity]. *Kind & Adolescent*, 34(3), 147–164.
- *Damen, H. R., & Veerman, J. W. (2015). The more the better. Adherence to programme element of Families First in the Netherlands reduces the risk of out-of-home placement. Children in Families with Multiple Problems. *International Journal of Child and Family Welfare*, 16(1/2), 113–131.

- *Damen, H. R., Veerman, J. W., & Janssen, J. (2002). *Eindrapport Evaluatieonderzoek Innovatieprogramma Jeugdzorg Limburg: Deel I en II* [Final report evaluation study innovation program youth care Limburg: Part I and II]. Katholieke Universiteit Nijmegen, Academisch Centrum/Praktikon.
- Davidson, G., Devaney, J., & Spratt, T. (2010). The impact of adversity in childhood on outcomes in adulthood: Research lessons and limitations. *Journal of Social Work*, 10(4), 369–390. <https://doi.org/10.1177/1468017310378783>
- D'cruz, H., & Stagnitti, K. (2008). Reconstructing child welfare through participatory and child-centred professional practice: A conceptual approach. *Child & Family Social Work*, 13(2), 156–165. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2206.2007.00528.x>
- Dear, K. B. (1994). Iterative generalized least squares for meta-analysis of survival data at multiple times. *Biometrics*, 50(4), 989–1002. <https://doi.org/10.2307/2533438>
- Dedding, C., Jurrius, K., Moonen, X., & Rutjes, L. (2013). *Kinderen en jongeren actief in wetenschappelijk onderzoek* [Children and youth active in scientific research]. Lannoo Campus.
- *De Kemp, R., Veerman, J. W., & Ten Brink, L. T. (2001). *Evaluatieonderzoek Families First Nederland. Een bundeling van deel een tot en met vijf* [Evaluation study Families First the Netherlands. A collection of parts one to five]. Nederlands Instituut voor Zorg en Welzijn (NIZW).
- *De Kemp, R. A., Veerman, J. W., & Ten Brink, L. T. (2003). The assessment of imminence of risk of placement: Lessons from a Families First Program in The Netherlands. *Children and Youth Services Review*, 25(3), 251–270. [https://doi.org/10.1016/S0190-7409\(03\)00005-7](https://doi.org/10.1016/S0190-7409(03)00005-7).
- De Klerk, M., Prins, M., Verhaak, P., & Van den Berg, G. (2012). *Mensen met meervoudige problemen en hun zorggebruik* [People with multiple problems and their use of care]. Raad voor Volksgezondheid en Zorg. https://www.raadrvs.nl/uploads/docs/Achtergrondstudie_SCP_NJi_NIVEL.pdf
- Delfos, M. F. (2017a). *Luister je wel naar mij? Gespreksvoering met kinderen tussen vier en twaalf jaar*. [Are you listening to me? Conversations with children between four and twelve years old]. SWP Uitgeverij.
- Delfos, M. F. (2017b). *Ik heb ook wat te vertellen! Communiceren met pubers en adolescenten*. [I've got something to tell too! Communicating with teenagers and adolescents.]. SWP Uitgeverij.
- *Department of Health and Human Services (2002). *Evaluation of family preservation and reunification programs: Final report*. Department of Health and Human Services. <https://aspe.hhs.gov/evaluation-family-preservation-and-reunification-programs-final-report>
- *De Veld, M. J. P., Vermeulen, J. E., & Janssens, J. M. A. M. (2008). *Effecten van intensieve orthopedagogische gezinsbehandeling op ouders en kinderen* [The effects of intensive orthopedagogical family treatment on parents and children]. SWP Uitgeverij.
- *Diamond, B., Morris, R. G., & Caudill, J. W. (2011). Sustaining families, dissuading crime: The effectiveness of a family preservation program with male delinquents. *Journal of Criminal Justice*, 39(4), 338–343. <https://doi.org/10.1016/j.jcrimjus.2011.03.005>.

- Dixon, R., & Nussbaum, M. C. (2011). Children's rights and a capabilities approach: The question of special priority. *Cornell Law Review*, 97, 549–594. <https://scholarship.law.cornell.edu/clr/vol97/iss3/3>
- Dostoyewski, F. (1869). *De Idioot*. Van Oorschot Uitgeverij.
- Drost, J.Y., Brada, Y., & Luiten, C. (2019). Gezinnen met meervoudige en complexe problemen en licht verstandelijke beperkingen [Families with multiple and complex problems and mild intellectual disabilities]. In J. Knot-Dickscheit & E. J. Knorth (Eds.), *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen* [Families with multiple and complex problems: theory and practice] (pp. 103–117). Lemniscaat.
- Duvall, S., & Tweedie, R. (2000). Trim and fill: A simple funnel-plot-based method of testing and adjusting for publication bias. *Biometrics*, 56(2), 455–463. <https://doi.org/10.1111/j.0006-341X.2000.00455.x>
- Ellis, A. (1989). *Rational emotive therapy*. Peacock Publishers.
- *Escaravage, J. H. (2014). Child maltreatment entrenched by poverty: How financial need is linked to poorer outcomes in family preservation. *Child Welfare*, 93(1), 79–98.
- Evans, G. W., Li, D., & Whipple, S. S. (2013). Cumulative risk and child development. *Psychological Bulletin*, 139(6), 1342–1398. <http://dx.doi.org/10.1037/a0031808>
- Evenboer, K. E., Huyghen, A. M. N., Tuinstra, J., Knorth, E. J., & Reijneveld, S. A. (2012). A taxonomy of care for youth: Results of an empirical development procedure. *Research on Social Work Practice*, 22(6), 637–646. <https://doi.org/10.1177/1049731512448546>
- Evenboer, K. E., Reijneveld, S. A., & Jansen, D. E. M. C. (2018). Improving care for multi-problem families: Context-specific effectiveness of interventions? *Children and Youth Services Review*, 88, 274–285. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2018.03.024>.
- Fein, E., & Staff, I. (1994). Inside the black box: An exploration of service delivery in a family reunification program. *Child Welfare*, 73(3), 195.
- Ferguson, H. (2017). How children become invisible in child protection work: Findings from research into day-to-day social work practice. *The British Journal of Social Work*, 47(4), 1007–1023. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcw065>
- Filges, T., Andersen, D., & Jørgensen, A. M. K. (2018). Functional Family Therapy for young people in treatment for non-opioid drug use: A systematic review. *Research on Social Work Practice*, 28(2), 131–145. <https://doi.org/10.1177/1049731516629802>
- Flay, B. R., Biglan, A., Boruch, R. F., Castro, F. G., Gottfredson, D., Kellam, S., ... & Ji, P. (2005). Standards of evidence: Criteria for efficacy, effectiveness and dissemination. *Prevention science*, 6(3), 151–175. DOI: 10.1007/s11121-005-5553-y
- Flick, U. (1997). *The episodic interview*. Methodology Institute.
- Flick, U. (2014). *An introduction to qualitative research (5th edition)*. Sage.
- Flouri, E., & Kallis, C. (2007). Adverse life event and psychopathology and prosocial behavior in late adolescence: Testing the time, specificity, accumulation, gradient, and moderation of contextual risk. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 46, 1651–1659. <https://doi.org/10.1097/chi.0b013e318156a81a>

- *Fluke, J. D., Edwards, M., Kutzler, P., Kuna, J., & Tooman, G. (2000). Safety, permanency, and in-home services: Applying administrative data. *Child Welfare*, 79(5), 573–595.
- *Forrester, D., Copello, A., Waissbein, C., & Pokhrel, S. (2008). Evaluation of an intensive family preservation service for families affected by parental substance misuse. *Child Abuse Review*, 17(6), 410–426. <https://doi.org/10.1002/car.1048>
- *Forrester, D., Holland, S., Williams, A., & Copello, A. (2016). Helping families where parents misuse drugs or alcohol? A mixed methods comparative evaluation of an intensive family preservation service. *Child & Family Social Work*, 21(1), 65–75. <https://doi.org/10.1111/cfs.12111>
- Fraser, S., Lewis, V. Ding, S., Kellett, M., & Robinson, C. (2005). *Doing research with children and young people*. Sage.
- Gassman-Pines, A., & Yoshikawa, H. (2006). The effects of antipoverty programs on children's cumulative level of poverty-related risk. *Developmental Psychology*, 42(6), 981–999. <https://doi.org/10.1037/0012-1649.42.6.981>
- Geismar, L. L. & LaSorte, M. A. (1964). *Understanding the multi-problem family: A conceptual analysis and exploration of early identification*. Association Press.
- Gerard, J. M., & Buehler, C. (2004). Cumulative environmental risk and youth maladjustment: The role of youth attributes. *Child development*, 75(6), 1832–1849. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.2004.00820.x>
- Ghesquière, P. (1993). *Multi-problem gezinnen: Problematische hulpverleningssituaties in perspectief* [Multi-problem families: Problematic care situations in perspective]. Garant.
- Gilgun, J. F. (2005). The four cornerstones of evidence-based practice in social work. *Research on social work practice*, 15(1), 52–61. <https://doi.org/10.1177/1049731504269581>
- Goebert, D. A., Bell, C. K., Hishinuma, E. S., Nahulu, L. B., Johnson, R. C., Foster, J., Carlton, B. S., McDermott, J. F., Chang, J. Y., Andrade, N. N. (2004) Influence of family adversity on school-related behavioural problems among multi-ethnic high school students. *School Psychology International*, 25(2), 193–206. <https://doi.org/10.1177/0143034304043687>
- Goense, P., Boendermaker, L., van Yperen, T., Stams, G. J., & van Laar, J. (2015). Implementation of treatment integrity procedures. *Zeitschrift für Psychologie*, 222(1), 12–21. <https://doi.org/10.1027/2151-2604/a000161>
- Goerge, R. M., & Wiegand, E. R. (2019). Understanding vulnerable families in multiple service systems understanding vulnerable families. *Journal of the Social Sciences*, 5(2), 86–104. <https://doi.org/10.7758/RSF.2019.5.2.05>
- Goodman, R. (2001). Psychometric properties of the strengths and difficulties questionnaire. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 40(11), 1337–1345. <https://doi.org/10.1097/00004583-200111000-00015>
- Goodman, R., & Scott, S. (1999). Comparing the Strengths and Difficulties Questionnaire and the Child Behavior Checklist: Is small beautiful? *Journal of Abnormal Child Psychology*, 27(1), 17–24. <https://doi.org/10.1023/A:1022658222914>
- Goodman, S. H. (2020). Intergenerational transmission of depression. *Annual Review of Clinical Psychology*, 16, 213–238. <https://doi.org/10.1146/annurev-clinpsy-071519-113915>

- Gray, P. (2010). Basic processes of learning. In P. Gray (ed.), *Psychology (6th edition)*. Worth Publishers.
- Greene, S. & Hogan, D. (2004). *Researching children's experience: approaches and methods*. London: Sage.
- Grietens, H. (2011). Kleine stemmen, grote verhalen. *Orthopedagogiek: Onderzoek en Praktijk*, 51, 155-161.
- Grover, S. (2004). Why won't they listen to us? On giving power and voice to children participating in social research. *Childhood*, 11(1), 81-93. <https://doi.org/10.1177/0907568204040186>
- Hart, R. (1992). *Children's participation: From Tokenism to Citizenship*. Florence: International Child Development Centre of UNICEF.
- Hartnett, D., Carr, A., Hamilton, E., & O'Reilly, G. (2017). The effectiveness of functional family therapy for adolescent behavioral and substance misuse problems: A meta-analysis. *Family Process*, 56(3), 607-619. <https://doi.org/10.1111/famp.12256>
- Hedges, L. V., & Vevea, J. L. (1998). Fixed- and random-effects models in meta-analysis. *Psychological Methods*, 3(4), 486-504. <https://doi.org/10.1037/1082-989X.3.4.486>
- Helming, E., Schättner, H., & Blüml, H. (Eds.) (2004). *Handbuch sozialpädagogische Familienhilfe*. [Handbook social pedagogical family support]. Nomos.
- Henggeler, S. W., & Schaeffer, C. M. (2016). Multisystemic therapy: Clinical overview, outcomes, and implementation research. *Family Process*, 55(3), 514-528. <https://doi.org/10.1111/famp.12232>
- Higgins, J. P., Altman, D. G., Gøtzsche, P. C., Jüni, P., Moher, D., Oxman, A. D., Savović, J., Schulz, J. F., Weeks, L., Sterne, J. A. (2011). The Cochrane Collaboration's tool for assessing risk of bias in randomised trials. *BMJ*, 343, d5928. <https://doi.org/10.1136/bmj.d5928>
- Higgins, P. T., & Thompson, S. G. (2002). Quantifying heterogeneity in a meta-analysis. *Statistics in Medicine*, 21(11), 1539-1558. <https://doi.org/10.1002/sim.1186>
- Holwerda, A., Reijneveld, S. A., & Jansen, D. E. M. C. (2014). *De effectiviteit van hulpverlening aan multiprobleemgezinnen: Een overzicht* [The effectiveness of assistance to multi-problem families: An overview]. UMCG.
- Homan, L. (2016). *Wel of geen indicatie? Een onderzoek naar het indicatieproces van de kinder- en jeugdcoaching van Leger des Heils* (Ongepubliceerde masterthesis) [Indication or no indication? A study of the indication process of the child and youth coaching of the Salvation Army (Unpublished master's thesis)]. Rijksuniversiteit Groningen.
- Huang, C. C., & Han, K. (2019). Social innovation in child and youth services. *Children and Youth Services Review*, 103, 173-177. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2019.06.008>
- *Huebner, R. A., Robertson, L., Lianekhammy, J., Roberts, C., Washington, M., Jennings, M., Mayer, G., Durbin, L., Cordell, C., & Brock, A. (2008). *Kentucky's Family Preservation Program: Comprehensive program evaluation*. Department for Community Based Services. https://chfs.ky.gov/agencies/dcbs/Documents/FPPEvaluation_Final.pdf

- *Huebner, R. A., Robertson, L., Roberts, C., Brock, A., & Geremia, V. (2012). Family preservation: Cost avoidance and child and family service review outcomes. *Journal of Public Child Welfare*, 6(2), 206–224. <https://doi.org/10.1080/15548732.2012.667742>
- *Hurley, K. D., Griffith, A., Ingram, S., Bolivar, C., Mason, W. A., & Trout, A. (2012). An approach to examining the proximal and intermediate outcomes of an intensive family preservation program. *Journal of Child and Family Studies*, 21(6), 1003–1017. <https://doi.org/10.1007/s10826-011->
- Inspectie Jeugdzorg (2016). *Casusonderzoek Drenthe: Onderzoek naar aanleiding van het overlijden van een kind* [Case study Drenthe: Investigation following the death of a child]. <https://www.inspectie-jenv.nl/Publicaties/rapporten/2016/05/27/casusonderzoek-drenthe---onderzoek-naar-aanleiding-van-het-overlijden-van-een-kind>
- Joesse, H., Teisman, G., Verschoor, S., & Van Buuren, A. (2019). *Wanneer vele handen het werk niet lichter maken: een complexiteitsbenaderingen voor gezinnen en instanties met multiproblematiek* [When many hands don't make the work easier: complexity approaches for multi-problem families and agencies] Erasmus Universiteit. <http://hdl.handle.net/1765/115748>
- Kääriälä, A., & Hiilamo, H. (2017). Children in out-of-home care as young adults: A systematic review of outcomes in the Nordic countries. *Children and Youth Services Review*, 79, 107–114. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2017.05.030>
- Kalverboer, M. E., & Zijlstra, A. E. (2006). *Het belang van het kind in het Nederlands recht; voorwaarden voor ontwikkeling vanuit een pedagogisch perspectief*. [The interest of the child in Dutch law; conditions for development from a pedagogical perspective]. SWP Uitgeverij.
- Kann-Weedage, D., Zoon, M., Addink, A., van Boven, J., Berger, M. & de Wilde, E.J. (2017). *Aantal en kosten van multiprobleemgezinnen in Almelo*. [Number and costs of multi-problem families in Almelo]. Utrecht: Nederlands Jeugdinstituut.
- Kelly, S., & Blythe, B. J. (2000). Family preservation: A potential not yet realized. *Child Welfare*, 79(1), 29.
- *Kemper, A. A. M. (2004). *Intensieve vormen van thuisbehandeling: Doelgroep, werkwijze en uitkomsten* [Intensive types of in-home treatment. Target group, working procedure, and outcomes] [doctoral dissertation, Radboud Universiteit Nijmegen].
- Kendall, P. C., & Beidas, R. S. (2007). Smoothing the trail for dissemination of evidence-based practices for youth: flexibility within fidelity. *Professional Psychology: Research and Practice*, 38(1), 13. <https://doi.org/10.1037/0735-7028.38.1.13>
- Kendall, P. C., Gosch, E., Furr, J., & Sood, E. (2008). Flexibility within fidelity. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 47(9), 987–993. <https://doi.org/10.1097/CHI.Ob013e31817eed2f>
- Kinney, J. M., Haapala, D. A., Booth, C., & Leavitt, S. (1991). *The Homebuilders model: Keeping families together*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203787786>
- *Kirk, R. S., & Griffith, D. P. (2004). Intensive family preservation services: Demonstrating placement prevention using event history analysis. *Social Work Research*, 28(1), 5–16. <https://doi.org/10.1093/swr/28.1.5>
- *Kirk, R. S., & Griffith, D. P. (2008). Impact of intensive family preservation services on disproportionality of out-of-home placement of children of color in one state's child welfare system. *Child Welfare*, 87(5), 87–105.

- Knot-Dickscheit, J., Tausendfreund, T., & Knorth, E. J. (2011). Intensieve Pedagogische Thuishulp voor multiprobleemgezinnen: een kijkje achter de schermen [Intensive home support for high risk families: a look behind the scenes]. *Orthopedagogiek: Onderzoek en Praktijk*, 50(11), 497-510.
- Knot-Dickscheit, J., Thoburn, J., & Knorth, E. J. (Guest ed.) (2015). Supporting children when providing services to families experiencing multiple problems: Perspectives and evidence. *International Journal of Child and Family Welfare*, 16(1/2), 1-134.
- Knot-Dickscheit, J. & Knorth, E. J. (2019). Gezinnen met meervoudige en complexe problemen: inleiding [Families with multiple and complex problems: an introduction]. In J. Knot-Dickscheit & E. J. Knorth (Eds.), *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen* [Families with multiple and complex problems] (pp. 22-27). Lemniscaat.
- Kolthof, H. J., Kikkert, M. J., & Dekker, J. (2014). Multiproblem or multirisk families? A broad review of the literature. *Journal of Child and Adolescent Behavior*, 2(4), 1-6. <https://doi.org/10.4172/jcalb.1000148>.
- Križ, K., & Skivenes, M. (2017). Child welfare workers' perceptions of children's participation: a comparative study of England, Norway and the USA (California). *Child & Family Social Work*, 22, 11-22. <https://doi.org/10.1111/cfs.12224>
- Lange, A. (2006). *Gedragsverandering in gezinnen (8e druk)* [Behavioral change in families (8th edition)]. Wolters-Noordhoff.
- Larson, K., Russ, S. A., Crall, J. J., & Halfon, N. (2008). Influence of multiple social risks on children's health. *Pediatrics*, 121(2), 337-344. <https://doi.org/10.1542/peds.2007-0447>
- Leger des Heils (2006). *10 voor Toekomst. Methodiebeschrijving* [10 for the Future. Description of the Intervention Method. Leger des Heils.
- Leger des Heils (2015). *Handleiding Kinder- en Jeugdcoaching* (concept) [Manual Child and Youth Coaching (concept version)]. Leger des Heils Noord.
- Leger des Heils (2019). *Handleiding Kinder- en Jeugdcoaching* [Manual Child and Youth Coaching]. Leger des Heils Noord.
- Lekkerkerker, L. (2019). Intensieve Ambulante Gezinsbehandeling bij gezinnen met complexe en meervoudige problemen [Intensive In-Home Family Treatment for families experiencing complex and multiple problems]. In J. Knot-Dickscheit & E. J. Knorth (Eds.), *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen* [Families with multiple and complex problems] (pp. 231-247). Lemniscaat.
- Lemerise, E. A., & Arsenio, W. F. (2000). An integrated model of emotion processes and cognition in social information processing. *Child development*, 71(1), 107-118. <https://doi.org/10.1111/1467-8624.00124>
- *Lewis, R. E. (2005). The effectiveness of Families First services: An experimental study. *Children and Youth Services Review*, 27(5), 499-509. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2004.10.009>
- Lewis, S. (2012). Forest plots: Trying to see the wood and the trees. *BMJ*, 322, 1479-1480. <https://doi.org/10.1136/bmj.322.7300.1479>
- *Littell, J. H. (2001). Client participation and outcomes of intensive family preservation services. *Social Work Research*, 25(2), 103-113. <https://doi.org/10.1093/swr/25.2.103>

- *Littell, J. H., & Schuerman, J. R. (2002). What works best for whom? A closer look at intensive family preservation services. *Children and Youth Services Review*, 24(9), 673–699. [https://doi.org/10.1016/S0190-7409\(02\)00224-4](https://doi.org/10.1016/S0190-7409(02)00224-4)
- Loeffen, M., & Pasveer, I. (2004). *Babel voorbij: Krachten en kansen van intensieve pedagogische thuishulp [Beyond Babel: Strengths and opportunities of intensive pedagogical home care]*. SWP.
- Majoribanks, D., & Davies, K. (2016). Family Policy: an integrated approach? *People, Place and Policy*, 10(3), 239–252. <https://doi.org/10.3351/ppp.0010.0003.0005>
- Maluccio, A. N. (2002). Family preservation or adoption? An essay review. *Children and Youth Services Review*, 24(4), 287–292.
- Maluccio, A. N., & Whittaker, J. K. (1997). Learning from the ‘family preservation’ initiative. *Children and Youth Services Review*, 19(1/2), 5–16. [https://doi.org/10.1016/S0190-7409\(97\)00003-0](https://doi.org/10.1016/S0190-7409(97)00003-0).
- Masten, A. S. (2001). Ordinary magic: Resilience processes in development. *American psychologist*, 56(3), 227. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.56.3.227>
- Masten, A. S. (2014). Global perspectives on resilience in children and youth. *Child development*, 85(1), 6–20. <https://doi.org/10.1111/cdev.12205>
- McNeece, C. A., & Thyer, B. A. (2004). Evidence-based practice and social work. *Journal of evidence-based social work*, 1(1), 7–25. https://doi.org/10.1300/J394v01n01_02
- Mehlkopf, P. J. (2008a). Een kwestie van goed regelen: over multiprobleemgezinnen, coördinatie van zorg en gezinscoaching. Handreiking bij implementatie [A matter of good organising: about multi-problem families, coordination of care and family coaching. Guide to implementation]. JSO Expertisecentrum voor Jeugd, Samenleving en Opvoeding.
- Mehlkopf, P. J. (2008b). Tussen regels en handelingsruimte: over multiprobleemgezinnen, coördinatie van zorg en gezinscoaching. Handreiking bij implementatie [Between rules and space for action: about multi-problem families, coordination of care and family coaching. Guide to implementation]. JSO Expertisecentrum voor Jeugd, Samenleving en Opvoeding.
- Mezo, P. G. & Short, M. M. (2012). Construct validity and confirmatory factor analysis of the self-control and self-management scale. *Canadian Journal of Behavioural Science*, 44(1), 1–8. <https://doi.org/10.1037/a0024414>
- Michelini, L. (2012). *Social innovation and new business models: Creating shared value in low-income markets*. Springer Science & Business Media.
- Michelson, D., Davenport, C., Dretzke, J., Barlow, J., & Day, C. (2013). Do evidence-based interventions work when tested in the "real world?" A systematic review and meta-analysis of parent management training for the treatment of child disruptive behavior. *Clinical child and family psychology review*, 16(1), 18–34. <https://doi.org/10.1007/s10567-013-0128-0>
- Ministerie van Justitie en Veiligheid (2019). “We voelen ons niet serieus genomen”. *De beleving van gezinnen en professionals in de aanpak van multiproblematiek* [“We don't feel taken seriously.” The experience of families and professionals in tackling multi-problems]. Ministerie van Justitie en Veiligheid [Ministry of Justice and Safety].

- Millett, L. S., Ben-David, V., Jonson-Reid, M., Echele, G., Moussette, P., & Atkins, V. (2016). Understanding change among multi-problem families: learnings from a formative program assessment. *Evaluation and Program Planning*, 58, 176–183. <https://doi.org/10.1016/j.evalprogplan.2016.06.010>
- Moher, D., Liberati, A., Tetzlaff, J., & Altman, D. G., & the PRISMA group (2009). Preferred reporting items for systematic reviews and meta-analyses: the PRISMA statement. *International Journal of Surgery*, 8(5), 336–341. <https://doi.org/10.1371/journal.pmed.1000097>
- Morris, K. (2013). Troubled families: Vulnerable families' experiences of multiple service use. *Child and Family Social Work*, 18(2), 198–206. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2206.2011.00822.x>
- Munro, E. (2011). *Munro review of child protection: Final report - A child-centred system*. <https://www.gov.uk/government/publications/munro-review-of-child-protection-final-report-a-child-centred-system>
- *Nederlands Instituut voor Zorg en Welzijn (2001). *Families First voor licht verstandelijk gehandicapten* [Families First for people with mild intellectual disabilities]. NIZW uitgeverij.
- *Nelson, K. E., & Nash, J. K. (2008). The effectiveness of aftercare services for African American families in an intensive family preservation program. *Research on Social Work Practice*, 18(3), 189–197. DOI: 10.1177/1049731508314263
- *Niemi, H., Karjalainen, J., & Korhonen, L. (2006). *Crisis help at home: Families First Project. Report 2002–2005*. The Federation of Mother and Child Homes Helsinki.
- Nilsson, S., Björkman, B., Almqvist, A. L., Almqvist, L., Björk-Willén, P., Donohue, D., ... & Hvit, S. (2015). Children's voices: Differentiating a child perspective from a child's perspective. *Developmental neurorehabilitation*, 18(3), 162–168. <https://doi.org/10.3109/17518423.2013.801529>
- Nouwen, E., Decuyper, S., & Put, J. (2012). Team decision making in child welfare. *Children and Youth Services Review*, 34(10), 2101–2116. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2012.07.006>
- Nussbaum, M. (2007). Human rights and human capabilities. *Harvard Human Rights Journal*, 20, 21–24.
- NVO, BPSW, & NIP (2017a). *Richtlijn Uithuisplaatsing*. [Guidelines out-of-home placement]. Nederlands Jeugdinstituut. https://richtlijnenjeugdhulp.nl/wp-content/uploads/2015/06/Richtlijn_Uithuisplaatsing.pdf
- NVO, BPSW, & NIP (2017b). *Richtlijn ADHD* [Guidelines ADHD]. Nederlands Jeugdinstituut. https://richtlijnenjeugdhulp.nl/wp-content/uploads/2016/04/Richtlijn-ADHD_Complete_Richtlijn.pdf
- NVO, BPSW, & NIP (2018). *Richtlijn ernstige gedragsproblemen* [Guidelines severe behavioural problems]. Nederlands Jeugdinstituut. <https://richtlijnenjeugdhulp.nl/wp-content/uploads/2021/03/Richtlijn-Ernstige-Gedragsproblemen.pdf>
- NVO, BPSW, & NIP (2020a). *Richtlijn gezinnen met meervoudige en complexe problemen* [Guidelines families with multiple and complex problems]. Nederlands Jeugdinstituut. <https://richtlijnenjeugdhulp.nl/wp-content/uploads/2020/06/Richtlijn-Gezinnen-met-meervoudige-en-complexe-problemen.pdf>

- NVO, BPSW, & NIP (2020b). *Richtlijn kindermishandeling* [Guidelines child abuse]. Nederlands Jeugdinstituut. <https://richtlijnenjeugdhulp.nl/wp-content/uploads/2020/08/Richtlijn-Kindermishandeling-2020.pdf>
- NVO, BPSW, & NIP (2020c). *Richtlijn problematische gehechtheid* [Guidelines problematic attachment]. Nederlands Jeugdinstituut. <https://richtlijnenjeugdhulp.nl/wp-content/uploads/2021/03/Richtlijn-Problematische-gehechtheid-2021.pdf>
- NVO, BPSW, & NIP (2020d). *Richtlijn kinderen van ouders met psychiatrische problemen/verslavingsproblemen* [Guidelines children of parents with psychiatric problems/addiction problems]. Nederlands Jeugdinstituut. <https://richtlijnenjeugdhulp.nl/wp-content/uploads/2020/12/Richtlijn-KOPP-KOV-2020.pdf>
- NVO, BPSW, & NIP (2020e). *Richtlijn seksuele ontwikkeling* [Guidelines sexual development]. Nederlands Jeugdinstituut. <https://richtlijnenjeugdhulp.nl/wp-content/uploads/2020/05/Richtlijn-Seksuele-Ontwikkeling.pdf>
- NVO, BPSW, & NIP (2021a). *Richtlijn signaleren traumagerelateerde problemen* [Guidelines signaling trauma-related problems]. Nederlands Jeugdinstituut. https://richtlijnenjeugdhulp.nl/wp-content/uploads/2021/09/Richtlijn-Trauma_Richtlijn-V1_2021-28-september.pdf
- NVO, BPSW, & NIP (2021b). *Richtlijn stemmingsproblemen* [Guidelines mood problems]. Nederlands Jeugdinstituut. <https://richtlijnenjeugdhulp.nl/wp-content/uploads/2021/05/Richtlijn-Stemmingsproblemen.pdf>
- *Orobio de Castro, B., Veerman, J. W., Bons, E., & de Beer, L. (2002). *Kansen gekeerd? Criminaliteitspreventie door gezinsondersteuning* [Changing chances? Crime prevention through family support]. PI Research.
- Orwin, R. G. (1983). A fail-safe N for effect size in meta-analysis. *Journal of Educational Statistics*, 8(2), 157-159. <https://doi.org/10.2307/1164923>
- Pannebakker, N. M., Kocken, P. L., Theunissen, M. H., van Mourik, K., Crone, M. R., Numans, M. E., & Reijneveld, S. A. (2018). Services use by children and parents in multiproblem families. *Children and Youth Services Review*, 84, 222-228. <https://doi.org/10.1016/j.chilcyouth.2017.12.003>
- Parton, N. (2009). From Seebohm to Think Family: reflections on 40 years of policy change of statutory children's social work in England. *Child & Family Social Work*, 14(1), 68-78. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2206.2008.00582.x>
- Peacock, S., Konrad, S., Watson, E., Nickel, D., & Muhajarine, N. (2013). Effectiveness of home visiting programs on child outcomes: A systematic review. *BMC Public Health*, 13, 17. <https://doi.org/10.1186/1471-2458-13-17>
- Peters, J. L., Sutton, A. J., Jones, D. R., Abrams, K. R., & Rushton, L. (2006). Comparison of two methods to detect publication bias in meta-analysis. *Jama*, 295(6), 676-680. <https://doi.org/10.1001/jama.295.6.676>
- Pocock, S. J. (2013). *Clinical trials: a practical approach*. John Wiley & Sons Ltd.
- Rinsma, A. (2014). *De eerste stappen richting methodisch werken: Een verdieping in de algemeen werkzame factoren voor het coachen van kinderen en jeugdigen en een resultatenevaluatie van de Module Kinder- en Jeugdcoach van het Leger des Heils Noord* [The first steps towards methodical work: An in-depth study of the generally effective factors for coaching children and young people and a results evaluation of the Child and Youth Coach Module of the Salvation Army North [unpublished master's thesis, Rijksuniversiteit Groningen].

- Rouse, H. L., & Fantuzzo, J. W. (2009). Multiple risks and educational wellbeing: A population-based investigation of threats to early school success. *Early Childhood Research Quarterly, 24*(1), 1–14. <https://doi.org/10.1016/j.ecresq.2008.12.001>
- Sama-Miller, E., Akers, L., Mraz-Esposito, A., Coughlin, R., & Zukiewicz, M. (2017). *Home visiting evidence of effectiveness review: Executive summary*. Mathematica Policy Research. <https://www.mathematica.org/publications/september-2019-home-visiting-evidence-of-effectiveness-review-executive-summary>
- Sanders, M. R., Kirby, J. N., Tellegen, C. L., & Day, J. J. (2014). The Triple P-Positive Parenting Program: A systematic review and meta-analysis of a multi-level system of parenting support. *Clinical Psychology Review, 34*(4), 337–357. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2014.04.003>
- Schoon, I., Bynner, J., Joshi, H., Parsons, S., Wiggins, R. D., & Sacker, A. (2002). The influence of context timing and duration of risk experiences for the passage from childhood to midadulthood. *Child Development, 73*(5), 1486–1504. <https://doi.org/10.1111/1467-8624.00485>
- Schout, G., De Jong, G., & Zeelen, J. (2011). Beyond care avoidance and care paralysis: Theorizing public mental health care. *Sociology, 45*(4), 665–681. <https://doi.org/10.1177/0038038511406591>
- Sen, A. (1999). *Development as freedom*. Clarendon Press.
- Shadish, W. R., Cook, T. D., & Campbell, D. T. (2002). *Experimental and quasi-experimental designs for generalized causal inference*. Cengage Learning.
- Shadish, W. R., & Haddock, C. K. (2009). Combining estimates of effect size. In H. Cooper, L. V. Hedges, & J. C. Valentine (Eds.). *Handbook of research synthesis and meta-analysis* (pp. 222–235). Sage Publications.
- Snijders, T. A., & Bosker, R. J. (2011). *Multilevel analysis: An introduction to basic and advanced multilevel modeling*. Sage.
- Social Exclusion Task Force (2008). *Think Family: Improving the life chances of families at risk*. Cabinet Office. <http://data.parliament.uk/DepositedPapers/Files/DEP2008-0058/DEP2008-0058.pdf>
- Söderbäck, M., Coyne, I., & Harder, M. (2011). The importance of including both a child perspective and the child's perspective within health care settings to provide truly child-centred care. *Journal of Child Health Care, 15*(2), 99–106. <https://doi.org/10.1177/1367493510397624>
- Sousa, L., Ribeiro, C., & Rodrigues, S. (2007). Are practitioners incorporating a strengths-focused approach when working with multi-problem poor families?. *Journal of Community & Applied Social Psychology, 17*(1), 53–66. <https://doi.org/10.1002/casp.875>
- Sousa, L., & Rodrigues, S. (2012). The collaborative professional: Towards empowering vulnerable families. *Journal of Social Work Practice, 26*(4), 411–425. <https://doi.org/10.1080/02650533.2012.668878>
- Spratt, T. (2009). Identifying families with multiple problems: Possible responses from child and family social work to current policy developments. *British Journal of Social Work, 39*(3), 435–450. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcm150>
- Spratt, T. (2011). Families with multiple problems: Some challenges in identifying and providing services to those experiencing adversities across the life course. *Journal of Social Work, 11*(4), 343–357. <https://doi.org/10.1177/1468017310379256>

- Spratt, T., & Devaney, J. (2009). Identifying families with multiple problems: Perspectives of practitioners and managers in three nations. *British Journal of Social Work*, 39(3), 418–434. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcm151>
- Steketee, M. & Pels, T. (2019). Gezinnen met meervoudige en complexe problemen met een migratieachtergrond: typering en aanpak [Families with multiple and complex problems with a migration background: typology and care approach]. In J. Knot-Dickscheit & E. J. Knorth (Eds.), *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen* [Families with multiple and complex problems] (pp. 118–135). Lemniscaat.
- Stouthamer-Loeber, M., Loeber, R., Wei, E., Farrington, D. P., & Wikstrom, P. H. (2002). Risk and promotive effects in the explanation of persistent serious delinquency of boys. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 70(1), 111–123. <https://doi.org/10.1037/0022-006X.70.1.111>
- Tausendfreund, T. (2015). *Coaching families with multiple problems: care activities and outcomes of the flexible family support program Ten for the Future* [doctoral dissertation, University of Groningen].
- *Tausendfreund, T., Knot-Dickscheit, J., Post, W. J., Knorth, E. J., & Grietens, H. (2014). Outcomes of a coaching program for families with multiple problems in the Netherlands: A prospective study. *Children and Youth services review*, 46(11), 203–212. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2014.08.024>
- Tausendfreund, T., Knot-Dickscheit, J., Schulze, G. C., Knorth, E. J., & Grietens, H. (2016). Families in multi-problem situations: Backgrounds, characteristics, and care services. *Child & Youth Services*, 37(1), 4–22. <https://doi.org/10.1080/0145935X.2015.1052133>.
- Tausendfreund, T., Metselaar, J., Conradie, J., de Groot, M. H., Schipaanboord, N., Knot-Dickscheit, J., Grietens, H., & Knorth, E. J. (2015). Self-reported care activities in a home-based intervention programme for families with multiple problems. *Journal of Children's Services*. <https://doi.org/10.1108/JCS-07-2014-0034>
- Tausendfreund, T., & Van Driel, M. (2019). 10 voor Toekomst bij gezinnen met meervoudige en complexe problemen [10 for the Future in families with multiple and complex problems]. In J. Knot-Dickscheit & E. J. Knorth (red.), *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen: theorie en praktijk* [Families with multiple and complex problems: theory and practice] (pp. 274–295). Lemniscaat.
- *Ten Brink, T., Kerkstra, G., Roosma, D., & Veerman, J. W. (2001). *Het onderzoek IAG* [The Study IAG]. Hulp aan Huis.
- Tereno, S., Madigan, S., Lyons-Ruth, K., Plamondon, A., Atkinson, L., Guedeney, N., Greacen, T., Dugravier, R., Saias, T., & Guedeney, A. (2017). Assessing a change mechanism in a randomized home-visiting trial: Reducing disrupted maternal communication decreases infant disorganization. *Development and Psychopathology*, 29(2), 637–649. <https://doi.org/10.1017/S0954579417000232>.
- Thoburn, J., Cooper, N., Brandon, M., & Connolly, S. (2013). The place of “think family” approaches in child and family social work: Messages from a process evaluation of an English pathfinder service. *Children and Youth Services Review*, 35(2), 228–236. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2012.11.009>

- Thoburn, J., Knorth, E. J., & Knot-Dickscheit, J. (2019). Het hulpverleningsteam rondom gezinnen met meervoudige en complexe problemen: bevindingen uit Engels onderzoek [The care team around families with multiple and complex problems: findings from English studies]. In J. Knot-Dickscheit & E. J. Knorth (Eds.), *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen* [Families with multiple and complex problems] (pp. 357-379). Lemniscaat.
- Thyer, B. A., & Pignotti, M. (2011). Evidence-based practices do not exist. *Clinical Social Work Journal*, 39(4), 328. <https://link.springer.com/content/pdf/10.1007/s10615-011-0358-x.pdf>
- Toros, K., Tiko, A., & Saia, K. (2013). Child-centered approach in the context of the assessment of children in need: Reflections of child protection workers in Estonia. *Children and Youth Services Review*, 35(6), 1015-1022. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2013.03.011>
- Tully, L. (2008). *Literature review: Family preservation services*. New South Wales Department of Community Services.
- *Tyuse, S. W., Hong, P. P., & Stretch, J. J. (2010). Evaluation of an intensive in-home family treatment program to prevent out-of-home placement. *Journal of Evidence-based Social Work*, 7(3), 200-218. <https://doi.org/10.1080/15433710902911063>
- United Nations (1989) *United Nations Convention on the Rights of the Child*. United Nations. <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/crc.aspx>
- Vaismoradi, M., Jones, J., Turunen, H., & Snelgrove, S. (2016). Theme development in qualitative content analysis and thematic analysis. *Journal of Nursing Education and Practice*, 6(5), 100-110. <http://dx.doi.org/10.5430/jnep.v6n5p100>
- Van Assen, A. G., Knot-Dickscheit, J., Grietens, H., & Post, W. (2021). Fidelity and flexibility of care activities in child-centered youth care for children growing up in families experiencing complex and multiple problems. *Children and Youth Services Review*, 123, 105923. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2021.105923>
- Van Assen, A. G., Knot-Dickscheit, J., Post, W. J., & Grietens, H. (2019a). Het effect van intensieve pedagogische thuishulp op kinduitkomsten, kindermishandeling en uithuisplaatsing: internationaal onderzoek. [The effect of intensive pedagogical home care on child outcomes, child abuse and out-of-home placement: international study]. In J. Knot-Dickscheit and E. J. Knorth (Eds.) *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen: theorie en praktijk* Families with multiple and complex problems: theory and practice] (pp. 332-356). Lemniscaat.
- Van Assen, A. G., Knot-Dickscheit, J., Grietens, H., & Post, W. J., (submitted). "First she bonded with me": Children's experiences with a child-centred programme for children growing up in families experiencing multiple problems.
- Van Assen, A. G., Knot-Dickscheit, J., Post, W. J., & Grietens, H. (2019b). Kinder-en Jeugdcoaching: het belang van kindgerichte hulpverlening bij gezinnen met meervoudige en complexe problemen [Child and Youth Coaching: the importance of child-centred care in families experiencing complex and multiple problems]. In J. Knot-Dickscheit and E. J. Knorth (Eds.) *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen: theorie en praktijk* [Families with multiple and complex problems: theory and practice] (pp. 453-467). Lemniscaat

- Van Assen, A. G., Knot-Dickscheit, J., Post, W. J., & Grietens, H. W. E. (2020). Home-visiting interventions for families with complex and multiple problems: A systematic review and meta-analysis of out-of-home placement and child outcomes. *Children and Youth Services Review*, *114*, 104994. <https://doi.org/10.1016/j.chilyouth.2020.104994>
- Van Assen, A. G., Knot-Dickscheit, J., Grietens, H., & Post, W. J., (under review). Child and Youth Coaching in families experiencing complex and multiple problems: a longitudinal evaluation study.
- Van Assen, A. G. & Leger des Heils (2016). *Intakeformulier Kinder- en Jeugdcoaching*. Leger des Heils [unpublished document]
- Van Bijleveld, G. G., Dedding, C. W., & Bunders-Aelen, J. F. (2015). Children's and young people's participation within child welfare and child protection services: A state-of-the-art review. *Child & Family Social Work*, *20*(2), 129-138. <https://doi.org/10.1111/cfs.12082>
- Van Buuren, S. (2012). *Flexible imputation of missing data*. Taylor and Francis Group CRC Press.
- Van den Berg, D., Van der Goot, S., & Jansen, M. B. (2008). *Cirkel van onmacht, mechanismen in hulpverlening: Hulpverlening aan multiprobleemgezinnen vanuit de praktijk geanalyseerd. Een experiment in het kader van het Amsterdamse project Systeem in beeld* [Circle of powerlessness, mechanisms in social care: Social care for multi-problem families analysed from a practical point of view. An experiment within the framework of the Amsterdam project System in focus]. http://simenvandergoot.nl/media/Cirkel_van_onmacht.pdf
- Van der Meer-Jansma, M., Lamberts, L., Van Ooyen-Houben, M. M. J. (2019). Gezinnen met ouders met een verslaving – kwetsbare kinderen in multiprobleemsituaties [Families with addicted parents – vulnerable children in multiproblemsituations]. In J. Knot-Dickscheit & E. J. Knorth (Eds.), *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen* [Families with multiple and complex problems: theory and practice] (pp. 94-102). Lemniscaat.
- Van Der Ploeg, J. D. (2005). *Behandeling van gedragsproblemen* [Treatment of behavioral problems]. Lemniscaat.
- Van der Ploeg, J. D., & Scholte, E. M. (2013). *Vragenlijst Psychosociale Vaardigheden* [Psychosocial Skills Questionnaire]. Bohn Stafleu van Loghum.
- Van der Stouwe, T., Asscher, J. J., Stams, G. J. J. M., Deković, & Van der Laan (2014). The effectiveness of Multi-systemic Therapy (MST): A meta-analysis. *Clinical Psychology Review*, *34*(6), 468-481. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2014.06.006>
- *Van Puyenbroeck, H., Loots, G., Grietens, H., Jacquet, W., Vanderfaellie, J., & Escudero, V. (2009). Intensive family preservation services in Flanders: An outcome study. *Child & Family Social Work*, *14*(2), 222-232. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2206.2009.00626.x>
- Van Widenfelt, B. M., Goedhart, A. W., Treffers, P. D., & Goodman, R. (2003). Dutch version of the Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ). *European Child & Adolescent Psychiatry*, *12*(6), 281-289. <https://doi.org/10.1007/s00787-003-0341-3>
- Van Yperen, T., Veerman, J. W., & Bijl, B. (2017). *Zicht op effectiviteit: handboek voor resultaatgerichte ontwikkeling van interventies in de jeugdzorg* [Viewing effectiveness: handbook for result-focused development of interventions in youth care].

- Van Yperen, T., Van Der Steege, M., & Batelaan, S. (2006). Voor het goede doel: werken met hulpverleningsdoelen in de jeugdzorg [For a good cause: working with care goals in child and youth care]. SWP.
- *Veerman, J. W., De Kemp, R. A., Ten Brink, L. T., Slot, N. W., & Scholte, E. M. (2003). The implementation of Families First in the Netherlands: A one year follow-up. *Child Psychiatry & Human Development*, 33(3), 227–244. <https://doi.org/10.1023/A:1021456630670>
- *Veerman, J. W., De Meyer, R. E., & Roosma, A. H. (2007). Effectonderzoek aan huis; opzet en uitkomsten van het onderzoek van de Hulp aan Huisprogramma's in Noord- en Oost-Nederland [Effectiveness study in the home environment; design and outcomes of the study Help in the Home Environment Programs in the Northern and Eastern Netherlands]. *Tijdschrift voor orthopedagogiek*, 46(4), 155–168.
- Veerman, J. W., Janssens, J. M. A. M., & Delicat, J. W. (2005). Effectiviteit van intensieve pedagogische thuishulp: Een meta-analyse [Effectiveness of intensive residential care: A meta-analysis]. *Pedagogiek*, 25(3), 176–196.
- Veerman, J. W. & Tönjes, H. (2019). Families First: een geschiedenis van praktijk en onderzoek [Families First: A history of practice and research]. In J. Knot-Dickscheit & E. J. Knorth (Eds.), *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen* [Families with multiple and complex problems: theory and practice] (pp. 206–230). Lemniscaat.
- Veerman, J. W., & Van Yperen, T. A. (2007). Degrees of freedom and degrees of certainty: A developmental model for the establishment of evidence-based youth care. *Evaluation and program planning*, 30(2), 212–221. <https://doi.org/10.1016/j.evalprogplan.2007.01.011>
- Verhallen, T. (2015). *Disentangling an invisible trade: State interventions in Dutch and Dutch-Curaçaoan single-mother families*. Eleven International Publishing.
- Viechtbauer, W. (2007). Accounting for heterogeneity via random-effects models and moderator analyses in meta-analysis. *Zeitschrift für Psychologie/Journal of Psychology*, 215(2), 104–121. <https://doi.org/10.1027/0044-3409.215.2.104>
- Viechtbauer, W. (2010). Conducting meta-analyses in R with the metafor package. *Journal of Statistical Software*, 36(3), 1–48. <https://doi.org/10.18637/jss.v036.i03>
- Viechtbauer, W., & Cheung, M. W. L. (2010). Outlier and influence diagnostics for meta-analysis. *Research Synthesis Methods*, 1(2), 112–125. <https://doi.org/10.1002/jrsm.11>
- Vischer, A-F. W. K., Grietens, H., Knorth, E. J., & Mulder, H. (2017). Assessing parenting in the context of reunification of infants/toddlers and their families: How to face the challenges? *Infant Mental Health Journal*, 38(3), 406–421. <https://doi.org/10.1002/imhj.21646>
- Vischer, A-F. W. K. (2019). *Towards a safe home* (Doctoral dissertation, University of Groningen). University of Groningen.
- Visscher, L., Evenboer, K. E., Jansen, D. E. M. C., Scholte, R. H., Knot-Dickscheit, J., Veerman, J. W., ... & van Yperen, T. A. (2018). Identifying practice and program elements of interventions for families with multiple problems: The development of a taxonomy. *Children and Youth Services Review*, 95, 64–70. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2018.10.030>

- Visscher, L., Jansen, D., Evenboer, E., van Yperen, T., Reijneveld, S., & Scholte, R. (2019). Interventions for families with multiple problems: Similar contents but divergent formats. *Child & Family Social Work*, 25(1), 8–17. <https://doi.org/10.1111/cfs.12646>
- Visscher, L., Evenboer, K. E., Scholte, R. H. J., van Yperen, T. A., Knot-Dickscheit, J., Jansen, D. E. M. C., & Reijneveld, S. A. (2020). Elucidating care for families with multiple problems in routine practice: Self-registered practice and program elements of practitioners. *Children and Youth Services Review*, 111, 104856. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2020.104856>.
- Viswanathan, M., Berkman, N. D., Dryden, D. M., & Hartling, L. (2013). *Assessing risk of bias and confounding in observational studies of interventions or exposures: further development of the RTI item bank*. (AHRQ Publication No. 13-EHC106-EF). www.effectivehealthcare.ahrq.gov/reports/final.cfm.
- *Walton, E. (2001). Combining abuse and neglect investigations with intensive family preservation services: An innovative approach to protecting children. *Research on Social Work Practice*, 11(6), 627–644. <https://doi.org/10.1177/104973150101100601>.
- Weisz, J. R. (2004). *Psychotherapy for children and adolescents: Evidence-based treatments and case examples*. Cambridge University Press.
- Whittaker, J. K. (Ed.). (1990). *Reaching high-risk families: Intensive family preservation in human services*. Transaction Publishers.
- Wills, J., Whittaker, A., Rickard, W., & Felix, C. (2017). Troubled, troubling or in trouble: The stories of ‘troubled families’. *British Journal of Social Work*, 47(4), 989–1006. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcw061>
- Wolff, J., Lamb, E., & Zur-Szpiro (2015). *A philosophical review of Poverty*. Joseph Rowntree Foundation.
- *Woolfall, K., Sumnall, H., & McVeigh, J. (2008). *Addressing the needs of children of substance using parents: An evaluation of families first’s intensive intervention*. Centre for Public Health, John Moores University.
- Yumoto, C., Jacobson, S. W., & Jacobson, J. L. (2008). Fetal substance exposure and cumulative environmental risk in an African American cohort. *Child development*, 79(6), 1761–1776. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.2008.01224.x>
- Zijlstra, A. E., Kalverboer, M. E., Post, W. J., Knorth, E. J., & Ten Brummelaar, M. D. (2012). The quality of the childrearing environment of refugee or asylum-seeking children and the best interests of the child: Reliability and validity of the BIC-Q. *Behavioral Sciences & the Law*, 30(6), 841–855. <https://doi.org/10.1002/bsl.1998>
- Zoon, M., & Berg-Le Clerq, T. (2014). *Wat werkt in multiprobleemgezinnen?* [What works in multi-problem families?] Nederlands Jeugdinstituut. https://www.nji.nl/nl/Download-NJi/Wat-werkt-publicatie/Watwerkt_Multiprobleemgezinnen.pdf

Appendix A – Criteria for quality appraisal

Design

Did the study use an observational, quasi-experimental, or experimental design?

Studies using one-group observational designs were considered to have a high risk of bias (-) as no comparison with a control group was possible. Studies using quasi-experimental designs were considered to have moderate risk of bias (+/-) and randomised designs were considered to have low risk of bias (+).

Selection

Was the study sample selected in a way that may decrease the sample's representativeness of the population?

Selection bias was assessed using the description of the selection procedure and mechanisms of drop-out and missingness of studies. Studies using data from entire populations, or with negligible drop-out and non-participation were considered to have low risk of bias (+). When studies reported drop-out or non-participation related to outcomes of interest studies were considered to have moderate (+/-) or high (-) risk of bias, depending on the extent to which selection decreased representativeness of the population.

Allocation

Were participants allocated to research groups in a way that may decrease the comparability of these groups?

This criterion was not applicable for one-group designs. All randomised studies used proper randomization procedures (e.g. coin toss or binomial sequence) and had comparable groups. Hence they were considered to have low risk of bias (+). Allocation bias was assessed for studies with natural allocation by assessing whether the allocation procedure resulted in incomparable groups. Studies without reported differences of practical significance were considered to have moderate risk of bias (+/-). Studies showing practically significant differences – for example with more severe cases in home-visiting services – were considered to have a high risk (-) of allocation bias.

Instrumentation

Did the study use validated research instruments?

Studies using instruments with positive psychometric assessments for the population of the study were considered to have low risk of bias (+). Studies were considered to have medium (+/-) or high (-) risk of instrumentation bias when unvalidated instruments were used, or notable limitations with regard to the instrument were reported. For example, several studies using existing databases reported difficulties in retrieving the appropriate information.

Implementation

Was the intervention implemented as intended?

When studies indicated the programme was implemented as intended (e.g. by measuring treatment fidelity standards) studies were considered to have low implementation bias (+). When studies reported a lack of adherence to treatment standards or problems in implementation, studies were considered to have moderate (+/-) or high (-) risk of bias.

Statistical validity

were the methods of analysis suitable for the study design?

For this criterion we assessed whether the data analysis used in the study was appropriate for the study design and the data that was collected. When the analysis was appropriate studies were rated as having low risk of bias (+). Studies were rated as having moderate risk of bias (+/-) or high risk of bias (-) when analyses were not suitable for the data. Examples of bias in statistical analysis was not correcting for observed differences in group characteristics or the use of linear regression models on censored data.

Selective reporting

Were all relevant outcomes reported?

For this criterion studies were rated as having low risk of bias (-) when all relevant child and family characteristics and outcomes were reported. When important outcomes or characteristics were not reported studies were rated as having moderate (+/-) or high (-) risk of bias.

Conclusion

Were the conclusions reasonable given the design, analysis and limitations of the study?

For this criterion it was assessed whether the conclusions of studies were reasonable given their limitations. Examples of aspects rated in this criterion were generalizability of findings, assessment of possibly confounding variables, and assessment of the influence of selection, allocation and missing data on the conclusions of studies.

Summary

Chapter 1:

Introduction

Child and Youth Coaching is a programme that provides individual support for children growing up in families experiencing complex and multiple problems. The aim of this study was to investigate the care characteristics, participant experiences and outcomes of the Child and Youth Coaching programme in a dual key worker approach with the Ten for the Future programme. In *Chapter 1* the target group of families experiencing complex and multiple problems is described. These families are characterised by an accumulation of problems at multiple levels (individual, family, societal). Furthermore, care professionals often experiencing considerable problems in providing adequate care for these families. Children growing up in families experiencing complex and multiple problems are at an increased risk of developing problems in multiple areas of life. Several studies have shown that care activities are mostly focussed on parents. Children are often only involved directly in care to a limited extent. A study from the United Kingdom suggests that providing simultaneous care from a child-focussed and parent-focussed care professional (a dual key worker approach) may improve the wellbeing of children growing up in families experiencing complex and multiple problems. In this study, a dual key worker approach is investigated that combines child-focussed care (Child and Youth Coaching) and family-focused care (Ten for the Future) in the Netherlands.

Chapter 2:

Child outcomes of home-visiting programmes for families experiencing complex and multiple problems – a systematic review and meta-analysis

To assess to what extent additional child-centred care can improve the outcomes of children growing up in families experiencing complex and multiple problems, it is important to first assess to which extent child outcomes improve in family-focused home-visiting services. In *Chapter 2* a systematic review and meta-analysis were conducted to investigate

the effect of family-focused home-visiting services on child outcomes. Using multiple search terms in five scientific databases 8,377 articles were identified. Based on several inclusion criteria 42 publications reporting on 50 studies were selected. The studies included in the review were predominantly focussed on out-of-home placement, emotional and behavioural problems and stressful experiences of children. Only a small number of studies reported outcomes concerning the wellbeing or skills of children.

The meta-analysis showed that at case closure on average 7.5% of children participating in home-visiting services were placed out of home. One year after case closure the average placement rate increases to 24.3%. At case closure of home-visiting services a moderate decrease of emotional and behavioural problems ($d = 0.50$) and stressful experiences ($d = 0.50$) was reported. Despite the decrease in emotional and behavioural problems and stress, many children experienced persistent problems at case closure. The persistent problems may explain the increasing placement rates in the year after case closure. However, there were considerable differences in outcomes between programmes.

We conclude that home-visiting programmes are somewhat effective in decreasing emotional and behavioural problems and stress. However, more research is needed to identify for which target groups and under which circumstances home-visiting programmes are effective. The persistent problems of many children at case closure suggest more suitable care is needed for children growing up in families experiencing complex and multiple problems.

Chapter 3:

Characteristics and theoretical framework of Child and Youth Coaching

To determine the effectiveness of a programme it is important to describe the essential care elements (e.g. goals, target group characteristics, activities) and theoretical framework of a programme. In *Chapter 3* the theoretical framework and characteristics of the Child and Youth Coaching programme are described based on the programme manual. The main rationale of the

Child and Youth Coaching programme is that the care needs of the child are central to the programme. The first weeks of care are characterised by the coach and child becoming acquainted and gathering information on the family situation. Subsequently, a care plan containing multiple care goals is written. Child and Youth Coaching combine supporting activities (e.g. games, sports, crafts) with care provision. The perspective of the child is the central focus of the programme. Care provision of child and youth coaches is based on a variety of theoretical approaches (e.g. system-focused approaches, recover-focused care, social learning). To realise behavioural change coaches use techniques derived from social learning theory (e.g. modelling) and cognitive behavioural therapy (e.g. ABC-schemes). Furthermore, the programme manual emphasises the attitude of child and youth coaches is very important. The manual states coaches should adopt an open, transparent and equal attitude towards children.

Chapter 4:

Care activities of the Child and Youth Coaching programme: fidelity, flexibility and considerations

Besides providing a description of the theoretical framework of the Child and Youth Coaching programme (Chapter 3), it is also important to investigate how care is provided in practice. In *Chapter 4* we investigated whether care activities of child and youth coaches in practice were in line with the guidelines in the programme manual (treatment fidelity). Furthermore, we investigated to what extent activities of child and youth coaches varied across trajectories (flexibility) and which considerations played a role in care provision. Firstly, a taxonomy of care activities was used to identify guidelines for care activities in the programme manual of Child and Youth Coaching. This analysis showed that most treatment guidelines were only broadly defined. Secondly, interviews with coaches and programme developers, daily care reports and intake forms were used to identify care activities from practice. In most cases care activities in practice were in line with the broadly defined guidelines in the programme manual. Care activities were mainly focused on discussing the life situation (family, school, friends) from the perspective of the child. Furthermore,

there were many activities focused on realising behavioural change and improving social skills. In most cases, children were actively involved in care by determining care activities and goals. However, several barriers to realising participation were observed. Child and Youth Coaches stated that realising active participation was often more challenging with young children. Furthermore, realising participation was also challenging with unmotivated children or children with limited cognitive capacities. Finally, there was a group of children who did not disclose to their coach about their family situation. Child and youth coaches stated that a lack information made it more difficult to identify suitable care goals and activities based on the perspective of the child. The participation of these children should be improved in both research and practice.

Chapter 5:

Experiences of children with the Child and Youth Coaching programme

To assess to what extent Child and Youth Coaching is effective for children growing up in families experiencing complex and multiple problems, it is important to investigate the experiences of children participating in the programme. In *chapter 5* eight semi-structured interviews were conducted to investigate how children experienced their participation in the Child and Youth Coaching programme. Three main themes were addressed during the interviews. Firstly, children described several care elements that they considered to be (un)helpful in realising change. Children especially valued care activities focused on discussing their personal experiences. Furthermore, children were positive about behavioural exercises and social skills training. Secondly, children discussed the relationship with their coach. Children emphasised the importance of an equal and open attitude of coaches. Furthermore, children stated the ‘fun’ activities were important for them. They emphasised that building a personal relationship over a longer period of time allowed them to share confidential and personal information later in the trajectory. Finally, children described several outcomes of the Child and Youth Coaching programme. In general, children indicated they felt better due to the coaching. Children mostly described changes in how

they handled their emotions and behaviour. Furthermore, they stated their social skills had improved. However, multiple children stated they still experienced persistent problems. For example, multiple children described continuing conflict in their home-environment. It is important to note that children with more positive experience are most likely overrepresented in this study. Nonetheless, these results provide a first indication that Child and Youth Coaching may improve the wellbeing of children growing up in families experiencing complex and multiple problems.

Chapter 6:

Outcomes of Child and Youth Coaching

In Chapter 6 a longitudinal design was used to assess the effectiveness of the Child and Youth Coaching programme. Children's emotional and behavioural problems and psychosocial skills were measured every six months. Quality of their pedagogical environment was measured at the same moment. A total of 57 children indicated for the Child and Youth Coaching programme participated in the study. Furthermore, 18 children without an indication for Child and Youth Coaching, receiving additional Child and Youth coaching participated in the study. All families in the study received family-focused services through the Ten for the Future programme.

The results show that coaches report significant improvement of psychosocial skills of children in both the indicated and non-indicated group. In both groups a small decrease in emotional and behavioural problems was observed, but changes were not statistically significant. Furthermore, some improvement in the quality of the pedagogical environment was observed, but changes were not statistically significant. Although no statistically significant differences were observed for children's emotional and behavioural problems and quality of the pedagogical environment, the model estimates suggest there may be some improvement on these outcomes. Despite improvements during their participation in the programme, part of the children still experienced considerable problems at case closure. No statistically significant differences were found between the indicated and non-indicated group. However, based on model estimates change in the non-indicated group may be greater than in the indicated

group. Analysis of reasons of case closure of the Child and Youth Coaching programme shows many children are referred to continued care. Possibly these referrals are due to the persistent problems of children. Children's psychosocial skills improve, but emotional and behavioural problems are sustained by remaining problems in other areas of life. However, families experiencing complex and multiple problems are often characterised by care avoidance and a lack of adequate care. Therefore, referral to continued care can also be viewed as a positive outcome. Therefore, more research is needed to attribute the observed effects to the Child and Youth Coaching programme. The findings in this study provide a first indication that Child and Youth Coaching may improve the wellbeing of children growing up in families experiencing complex and multiple problems.

Chapter 7:

Discussion

The findings of this study suggest Child and Youth Coaching may improve the wellbeing of children growing up in families experiencing complex and multiple problems. Children stated the long-term personalized care positively contributed to their wellbeing. Furthermore, the findings from the longitudinal study suggest that the psychosocial skills of children improve. Although a small decrease is observed in children's emotional and behavioural problems, many children experience persistent problems at case closure. Especially in the case of children experiencing barriers to participation (e.g. unmotivated children, non-disclosure) realising suitable care is challenging. Improving the participation of these children is a challenge for care professionals in future programme development.

This study was characterised by several methodological limitation. The representativeness of the sample was reduced by selective non-participation and drop-out of overburdened families. Although more research is needed to attribute observed outcomes to the Child and Youth Coaching programme, this study provides a first indication that Child and Youth Coaching improves the wellbeing of children growing up in families experiencing complex and multiple problems.

Samenvatting

Hoofdstuk 1:

Introductie

Kinder- en Jeugdcoaching is een interventie waarin individuele ondersteuning wordt geboden aan kinderen die opgroeien in gezinnen met complexe en meervoudige problematiek. Het doel van dit onderzoek was het in kaart brengen van de hulpverleningskenmerken, ervaringen van deelnemers en uitkomsten van de interventie Kinder- en Jeugdcoaching in combinatie met gezinshulp van de interventie 10 voor Toekomst. In hoofdstuk 1 wordt een omschrijving gegeven van gezinnen met complexe en meervoudige problematiek. Deze gezinnen worden gekenmerkt door een opeenstapeling van problemen op verschillende niveaus (individu, gezin, maatschappelijk). Daarnaast ervaren hulpverleners vaak aanzienlijke problemen in het realiseren van passende hulpverlening voor deze gezinnen. Kinderen die opgroeien in gezinnen met complexe problematiek lopen zelf ook een verhoogd risico om problemen op diverse levensgebieden te ontwikkelen. Uit onderzoek komt naar voren dat gezinshulp in deze gezinnen voornamelijk op ouders is gericht en dat kinderen slechts in beperkte mate direct bij de hulpverlening worden betrokken. Onderzoek uit het Verenigd Koninkrijk laat zien dat het inzetten van kindgerichte hulpverlening naast gezinsgerichte hulpverlening mogelijk bij kan dragen aan het verbeteren van het welzijn van kinderen die opgroeien in gezinnen met complexe en meervoudige problematiek. In dit onderzoek is de inzet van kindgerichte hulpverlening (Kinder- en Jeugdcoaching) naast gezinsgerichte hulpverlening (10 voor Toekomst) in Nederland onderzocht.

Hoofdstuk 2:

Kinduitkomsten van intensieve pedagogische thuishulp voor gezinnen met complexe en meervoudige problematiek – een systematische review en meta-analyse

Om na te gaan in hoeverre aanvullende kindgerichte hulpverlening de uitkomsten van kinderen kan verbeteren, is het van belang om eerst te onderzoeken in hoeverre er sprake is van verbetering van uitkomsten van

kinderen bij gezinsgerichte hulpverlening. In *hoofdstuk 2* is aan de hand van een systematische review en meta-analyse het effect van gezinsgerichte Intensieve Pedagogische Thuishulpprogramma's (IPT) op uitkomsten van kinderen onderzocht. Aan de hand van diverse zoektermen zijn in vijf wetenschappelijke databases 8,377 artikelen gelokaliseerd. Op basis van diverse inclusiecriteria zijn hieruit 42 publicaties met informatie over 50 studies geselecteerd. Deze studies waren voornamelijk gericht op uithuisplaatsing, gedrags- en emotionele problematiek en stressvolle ervaringen van kinderen. In slechts een zeer beperkt aantal onderzoeken werden uitkomsten op het gebied van het welzijn en de vaardigheden van kinderen gerapporteerd.

Uit de meta-analyse blijkt dat bij afsluiting van IPT gemiddeld 7.5% van de kinderen sprake was van uithuisplaatsing. In het daaropvolgende jaar liep het percentage uithuisplaatsingen op naar gemiddeld 24.3%. Bij afsluiting van IPT was er gemiddeld genomen sprake van een afname van gedrags- en emotionele problematiek ($d = 0.50$) en het aantal stressvolle ervaringen interventie ($d = 0.50$). Ondanks deze afname van gedrags- en emotionele problematiek en stress was er bij afsluiting van de hulpverlening bij veel kinderen nog sprake van aanzienlijke problematiek. Deze resterende problematiek biedt mogelijk een verklaring voor het toenemend aantal uithuisplaatsingen in het jaar na afsluiting van de hulpverlening. Er was echter sprake van aanzienlijke verschillen tussen de uitkomsten van verschillende programma's.

Wij concluderen daarom dat IPT-programma's redelijk effectief zijn in het verminderen van gedrags- en emotionele problematiek en stress. Er is echter meer onderzoek nodig om na te gaan voor welke doelgroep en onder welke omstandigheden verschillende vormen van thuishulp effectief zijn. Aangezien er bij veel kinderen nog sprake is van aanzienlijke resterende problematiek bij afsluiting van IPT kan echter worden geconcludeerd dat meer passende hulpverlening noodzakelijk is voor kinderen die opgroeien in gezinnen met complexe en meervoudige problematiek.

Hoofdstuk 3:

Kenmerken en theoretische onderbouwing van Kinder- en Jeugdcoaching

Om de effectiviteit van een interventie vast te kunnen stellen is het van belang dat de essentiële kenmerken (o.a. doelen, doelgroepskenmerken, activiteiten) en theoretische uitgangspunten goed zijn omschreven. In hoofdstuk 3 wordt op basis van de programmahandleiding een beschrijving gegeven van de theoretische uitgangspunten en kenmerken van Kinder- en Jeugdcoaching. Het belangrijkste uitgangspunt van Kinder- en Jeugdcoaching is dat de hulpvraag van kinderen centraal staat. De eerste weken van de hulpverlening staan voornamelijk in het teken van kennismaking en het verzamelen van informatie over de leefsituatie van het kind. Vervolgens wordt een hulpverleningsplan met diverse doelen opgesteld. Kinder- en Jeugdcoaches combineren ondersteunende activiteiten (bijv. spelletjes, sport, knutselen) met hulpverlening. Het perspectief van het kind staat centraal tijdens de hulpverlening. De hulpverleningsaanpak van kinder- en jeugdcoaches is gebaseerd op diverse theoretische uitgangspunten (o.a. systeemgerichte benadering, herstelgericht werken, sociale leertheorie). Om gedragsverandering te bewerkstelligen maken coaches onder andere gebruik van technieken ontleend aan de sociale leertheorie (bijv. modelleren) en cognitieve gedragstherapie (bijv. G-schema's). Daarnaast wordt in de methodiek benadrukt dat de houding van kinder- en jeugdcoaches van centraal belang is. Kinder- en jeugdcoaches kenmerken zich volgens de methodiek door een open, transparante en gelijkwaardige houding ten opzichte van kinderen.

Hoofdstuk 4:

hulpverleningskenmerken van Kinder- en Jeugdcoaching: behandeltrouw, flexibiliteit en overwegingen

Naast het in kaart brengen van de theoretische uitgangspunten van Kinder- en Jeugdcoaching (Hoofdstuk 3), is het eveneens van belang te onderzoeken hoe de hulpverlening in de praktijk wordt vormgegeven. In *hoofdstuk 4* is onderzocht in hoeverre de hulpverleningsactiviteiten van kinder- en jeugdcoaches in de praktijk overeenkomen met richtlijnen omschreven

in de methodiek Kinder- en Jeugdcoaching (behandeltrouw). Daarnaast is onderzocht in hoeverre de activiteiten van kinder- en jeugdcoaches verschillen tussen trajecten (flexibiliteit) en welke overwegingen hieraan ten grondslag liggen. Ten eerste is met behulp van een taxonomie van hulpverleningsactiviteiten in kaart gebracht welke richtlijnen voor hulpverleningsactiviteiten zijn omschreven in de methodiek Kinder- en Jeugdcoaching. Hieruit blijkt dat de hulpverleningsactiviteiten in de methodiek doorgaans enkel in grote lijnen zijn geformuleerd. Ten tweede is aan de hand van interviews met coaches en de interventieontwikkelaars, dagrapportages en intakeformulieren in kaart gebracht hoe de hulpverlening in de praktijk wordt vormgegeven. Het handelen van kinder- en jeugdcoaches in de praktijk lijkt in de meeste gevallen in overeenstemming te zijn met de richtlijnen in de methodiek. De hulpverlening richt zich met name op het bespreken van de leefsituatie (gezin, school, vrienden) vanuit het perspectief van het kind. Daarnaast was er vaak sprake van activiteiten gericht op gedragsverandering en het aanleren van sociale vaardigheden. Kinderen en jongeren werden in de meeste gevallen actief betrokken bij het vaststellen van hulpverleningsdoelen en passende hulpverleningsactiviteiten. Er lijkt echter wel sprake van diverse barrières bij het realiseren van participatie van kinderen. Kinder- en jeugdcoaches gaven aan dat actieve participatie vaak moeilijk was te realiseren bij jonge kinderen. Bij kinderen met weinig motivatie of beperkte cognitieve capaciteiten was participatie volgens coaches eveneens vaak moeilijk te realiseren. Ten slotte was er bij een deel van de kinderen geen of slechts beperkt openheid over de gezinssituatie. Kinder- en Jeugdcoaches gaven aan dat een gebrek aan informatie het bepalen van passende doelen en activiteiten vanuit het perspectief van het kind kan bemoeilijken. Er is meer aandacht in onderzoek en praktijk nodig om de participatie van deze kinderen te verbeteren.

Hoofdstuk 5:

Ervaringen van kinderen met Kinder- en Jeugdcoaching

Om vast te stellen in hoeverre Kinder- en Jeugdcoaching effectief is voor kinderen die opgroeien in gezinnen met complexe en meervoudige problematiek is het van belang om te onderzoeken hoe kinderen hun

deelname aan de interventie hebben ervaren. In *hoofdstuk 5* is door middel van acht semigestructureerde interviews onderzocht hoe kinderen hun deelname aan Kinder- en Jeugdcoaching hebben ervaren. In de interviews zijn drie centrale thema's besproken. Ten eerste werden door kinderen diverse elementen van Kinder- en Jeugdcoaching die zij wel of niet behulpzaam achtten benoemd. Uit de resultaten blijkt dat kinderen met name het bespreken van hun persoonlijke omstandigheden door kinderen als waardevol ervaren. Daarnaast waren kinderen eveneens positief over oefeningen omtrent gedrag, emoties en sociale vaardigheden. Het tweede centrale thema dat door kinderen werd belicht had betrekking tot de relatie tussen kinderen en Kinder- en Jeugdcoaches. De kinderen gaven aan dat zij met name een gelijkwaardige en open houding van coaches van belang vonden. Daarnaast gaven kinderen aan dat 'leuke' activiteiten voor hen eveneens erg belangrijk waren. Hierbij werd benadrukt dat het opbouwen van een persoonlijke band over langere tijd voor kinderen belangrijk was om later in het proces vertrouwelijke en persoonlijke informatie te kunnen delen. Ten slotte benoemden kinderen diverse uitkomsten van Kinder- en Jeugdcoaching. Over het algemeen gaven kinderen aan zich door de hulpverlening prettiger te voelen. Kinderen benoemden met name veranderingen in het hanteren van emoties en gedrag en sociale vaardigheden. Meerdere kinderen stelden echter wel dat er sprake was van resterende problematiek. Bij meerdere kinderen was er bijvoorbeeld sprake van aanhoudende conflicten in de thuissituatie. Het is bij de interpretatie van deze resultaten belangrijk in ogenschouw te nemen dat waarschijnlijk met name kinderen met positieve ervaringen hebben deelgenomen aan het onderzoek. Desondanks geven de resultaten een eerste indicatie dat Kinder- en Jeugdcoaching een positieve bijdrage kan leveren aan het welzijn van kinderen die opgroeien in gezinnen met complexe problematiek.

Hoofdstuk 6:

Uitkomsten van Kinder- en Jeugdcoaching

In *hoofdstuk 6* is de effectiviteit van Kinder- en Jeugdcoaching onderzocht met behulp van een longitudinaal design waarin halfjaarlijks de gedrags- en emotionele problematiek en psychosociale vaardigheden van kinderen

zijn gemeten. Daarnaast is op dezelfde meetmomenten de kwaliteit van de pedagogische omgeving in kaart gebracht. Aan het onderzoek namen 57 geïndiceerde kinderen deel die naast '10' voor Toekomst gezinsbegeleiding een reguliere indicatie voor Kinder- en Jeugdcoaching hadden. Daarnaast namen 18 niet-geïndiceerde kinderen deel die zonder reguliere indicatie Kinder- en Jeugdcoaching ontvingen.

Uit de resultaten blijkt dat coaches bij zowel geïndiceerde als niet-geïndiceerde kinderen een aanzienlijke verbetering in psychosociale vaardigheden rapporteren. Er was bij beide groepen een kleine afname in gedrags- en emotionele problematiek waarneembaar, maar dit verschil was niet significant. Er was eveneens in beide groepen een kleine verbetering waarneembaar in de kwaliteit van de pedagogische omgeving, maar ook dit verschil was niet significant. Hoewel er geen statistisch significante verschillen werden gevonden voor de gedrags- en emotionele problematiek van kinderen en de kwaliteit van de pedagogische omgeving, lijkt op basis van de modelschatting voor beide uitkomsten enige verbetering waarneembaar. Bij een deel van de kinderen is ondanks de verbetering gedurende hun deelname aan Kinder- en Jeugdcoaching bij afsluiting nog steeds sprake van resterende problematiek. Er werden eveneens geen statistisch significant verschillen tussen de geïndiceerde en niet-geïndiceerde groep gevonden. De uitkomsten lijken op basis van de modelschattingen bij alle uitkomsten echter beter bij de niet-geïndiceerde groep. Uit de analyse van redenen van afsluiting van Kinder- en Jeugdcoaching blijkt dat een aanzienlijk deel van de kinderen wordt doorverwezen naar vervolgehulp. Een mogelijke verklaring hiervoor is dat de psychosociale vaardigheden van kinderen verbeteren, maar de gedrags- en emotionele problematiek in stand gehouden wordt door resterende problematiek op andere gebieden. Aangezien bij gezinnen met complexe en meervoudige problematiek vaak sprake is van zorgmijding of een niet-passend zorgaanbod, kan doorverwijzing echter ook als een positieve uitkomst worden beschouwd. Er is meer onderzoek nodig om met zekerheid vast te stellen of de effecten daadwerkelijk toe zijn te schrijven aan de hulpverlening van kinder- en jeugdcoaches. De resultaten van dit onderzoek geven een eerste indicatie dat Kinder- en Jeugdcoaching een positieve bijdrage levert aan het welzijn van kinderen die opgroeien in gezinnen met complexe en meervoudige problematiek.

Hoofdstuk 7:

Discussie

Uit dit onderzoek blijkt dat er aanwijzingen zijn dat Kinder- en Jeugdcoaching een positieve bijdrage levert aan het welzijn van kinderen die opgroeien in gezinnen met complexe en meervoudige problematiek. Kinderen geven aan dat de langdurige persoonlijke hulpverlening positief heeft bijgedragen aan hun welzijn. Daarnaast lijkt op basis van de longitudinale studie sprake te zijn van verbetering van de psychosociale vaardigheden van kinderen. Hoewel er een kleine niet-significante afname van gedrags- en emotionele problematiek waarneembaar is, lijkt er bij afsluiting van Kinder- en Jeugdcoaching vaak nog sprake van resterende problematiek. Met name bij kinderen waar diverse barrières voor participatie aanwezig zijn (bijv. door gebrek aan motivatie of openheid over de gezinssituatie) lijkt het bieden van passende hulp soms problematisch. Een aandachtspunt voor de praktijk is het bevorderen van participatie bij kinderen waar sprake is van deze barrières. In dit onderzoek was sprake van een aantal methodologische beperkingen. Zo werd de representativiteit van de steekproef verminderd door selectieve uitval onder gezinnen waarbij sprake was van een hoge belasting van het gezin. Hoewel meer onderzoek nodig is om de geobserveerde effecten met zekerheid aan de hulpverlening van Kinder- en Jeugdcoaching toe te schrijven, biedt dit onderzoek een eerste indicatie dat Kinder- en Jeugdcoaching een positieve bijdrage levert aan het welzijn van kinderen die opgroeien in gezinnen met complexe problematiek.

Publications

Papers

- Van Assen, A. G., Knot-Dickscheit, J., Post, W. J., & Grietens, H. W. E. (2020). Home-visiting interventions for families with complex and multiple problems: A systematic review and meta-analysis of out-of-home placement and child outcomes. *Children and Youth Services Review*, 114, 104994. doi: 10.1016/j.chilyouth.2020.104994
- Van Assen, A. G., Knot-Dickscheit, J., Grietens, H., & Post, W. J., (2021). Fidelity and flexibility of care activities in child-centred youth care for children growing up in families experiencing complex and multiple problems. *Children and Youth Services Review*, 123, 105923. doi: 10.1016/j.chilyouth.2021.105923
- Van Assen, A. G., Knot-Dickscheit, J., Grietens, H., & Post, W. J., (submitted). "First she bonded with me": Children's experiences with a child-centred programme for children growing up in families experiencing multiple problems.
- Van Assen, A. G., Knot-Dickscheit, J., Grietens, H., & Post, W. J., (under review). Child and Youth Coaching in families experiencing complex and multiple problems: a longitudinal evaluation study.

Book chapters

- Van Assen, A. G., Knot-Dickscheit, J., Post, W. J., & Grietens, H. (2019a). Het effect van intensieve pedagogische thuishulp op kinduitkomsten, kindermishandeling en uithuisplaatsing: internationaal onderzoek. In J. Knot-Dickscheit and E. J. Knorth (Eds.) *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen: theorie en praktijk* (pp. 332-356). Lemniscaat.
- Van Assen, A. G., Knot-Dickscheit, J., Post, W. J., & Grietens, H. (2019b). Kinder- en Jeugdcoaching: het belang van kindgerichte hulpverlening bij gezinnen met meervoudige en complexe problemen. In J. Knot-Dickscheit and E. J. Knorth (Eds.) *Gezinnen met meervoudige en complexe problemen: theorie en praktijk* (pp. 453-467). Rotterdam: Lemniscaat.

Other publications

- Van der Velden, T., Knot-Dickscheit, J., de Bildt, A., & van Assen, A. G. (2018). De Sensory Profile in de diagnostiek van een autismespectrumstoornis. *Kind & Adolescent Praktijk*, 17(2), 14-20.
- Wessels, M. D., Van Assen, A. G., Post, W. J., & Van der Putten, A. A. J. (submitted). The next step? The construct validity and reliability of an instrument for the assessment of motor abilities in children with profound intellectual and multiple disabilities.

About the author

Arjen van Assen was born in Kampen on August 23rd 1991 in Kampen. He attended primary school at the Rehobothschool IJsselmuiden and high school at the Ichthus College Kampen. In 2013 he completed he received his bachelor's degree in Pedagogical Sciences at the University of Groningen. In 2014 he graduated cum laude at the University of Groningen with a master's degree in Educational Sciences. A year later he received a Research Master Behavioural and Social Sciences degree at the same university. Since 2015 he conducted PhD-research on families experiencing complex and multiple problems at the department of Child and Family Welfare. Furthermore, he conducts research for the Academic Centre for Profound Intellectual and Multiple Disabilities. He was a board member for the EUSARF Academy, an international network for early career researchers in the field of residential and family care.

Dankwoord

Bij het schrijven van een proefschrift leer je minstens net zoveel over jezelf als over je onderzoek. Dat er uiteindelijk één naam op de voorkant van dit proefschrift staat suggereert wellicht ten onrechte dat dit onderzoek een individuele prestatie is. Het is mij de afgelopen jaren steeds meer duidelijk geworden dat goede wetenschap (net als goede jeugdhulp) teamsport is. De titel van dit proefschrift – *Taking care together* – gaat dus niet alleen over het onderwerp van mijn proefschrift, maar ook over het proces. Ik wil hier van de gelegenheid gebruik maken om alle mensen die hebben bijgedragen aan dit project te bedanken.

Ik wil alle kinderen, jongeren en ouders die hebben deelgenomen aan het onderzoek bedanken. Het betekent veel voor mij dat jullie onder vaak lastige omstandigheden tijd en energie vrijmaakten voor dit onderzoek. In het bijzonder gaat mijn dank naar de jongeren die ik zelf heb mogen begeleiden als jeugdcoach. Jullie hebben me laten zien over hoeveel kracht en doorzettingsvermogen jongeren kunnen beschikken. Ik wens jullie allemaal het beste!

Jana Knot-Dickscheit, ik vermoed dat de eerste kiem voor mijn promotietraject in 2010 bij jou en *Hans* aan de Indische rijsttafel is gelegd. Wat begon in de commissie beroepsvoorbereiding werd een student-assistentchap en vervolgens een promotietraject. Na mijn overstap vanuit de onderwijskunde naar de orthopedagogiek heb ik veel van je geleerd over de jeugdhulpverlening. Bedankt voor al je persoonlijke zorg en aandacht. Bij jou komt altijd eerst de persoon en dan pas de promovendus. Jouw vertrouwen, met name in tijden van tegenslag, heeft een grote bijdrage geleverd aan dit proefschrift. Ondertussen kunnen we aan de Indische rijsttafel mooie nieuwe plannen voor mijn onderzoek als Universitair Docent. Daarnaast is er gelukkig ook altijd ruimte voor mooie verhalen uit het ortho-verleden, goede muziek en lekker eten. Er valt nog veel meer te zeggen, maar zoals je vaak tegen mij zei ‘In der Kürze liegt die Würze’. Dank voor alles!

Wendy Post, wat vind ik het leuk dat ik het eerste ‘kindje’⁷ mag zijn waarvan jij promotor bent. Wij leerden elkaar beter kennen toen ik als student in de research master een project voor het vak Applied Statistics uitvoerde.

---

⁷De term ‘kindje’ betekent bij Wendy ‘promovendus’.

In dat jaar heb jij voor mij echt de liefde voor het doen van onderzoek en (ongetwijfeld tot verbazing van mijn wiskundedocenten op de middelbare school) statistiek aangewakkerd. Ik heb genoten van onze intensieve discussies over onderzoek. De keukentafelvergaderingen in het begin van mijn traject hebben veel voor mij betekend. Ik herinner me nog goed hoe we na een lastig overleg ooit eens een broodje ei bij jou thuis hebben gegeten. Jij hebt vaak de hoognodige nuchterheid en besluitvaardigheid, met name als ik ‘nog één keer wil checken of alles echt klopt’. Dank voor alles dat je voor me hebt gedaan. Ik zie met veel plezier uit naar al het onderzoek dat wij nog samen kunnen gaan doen!

Hans Grietens, bij jou moet ik denken aan alle inspirerende gesprekken die we samen hebben gevoerd. Je kritische reflecties en onze filosofische discussies zullen me nog lang bijblijven. Met name op het gebied van kwalitatief onderzoek heb ik ontzettend veel van je geleerd. Buiten het werk vonden wij elkaar in onze voorkeur voor dezelfde muziek. Ook de congressen van EUSARF in Oviedo en Porto zullen mij bijblijven. Je aandacht voor de mensen om je heen heb ik altijd gewaardeerd. Bedankt voor al je bijdragen aan mijn project! Aan het einde van mijn project ging jij terug naar de KU Leuven. Ik kijk met veel plezier terug op onze tijd samen in het hoge noorden en wens je veel geluk op je nieuwe plek.

Ik ben veel dank verschuldigd aan het *Leger des Heils*. Het vergt van een instelling veel tijdsinvestering, moed en doorzettingsvermogen om een onderzoek als dit mogelijk te maken. Zonder de grote inzet van vele mensen (helaas te veel om allemaal persoonlijk te noemen) was dit onderzoek niet mogelijk geweest. Een aantal mensen van het Leger des Heils wil ik wel in het bijzonder benoemen. *Linda Walma*, jij was en bent de kartrekker van Kinder- en Jeugdcoaching. Je inzet voor kinderen en jongeren die dreigen niet gezien te worden, is inspirerend. Het was een hele klus om dit onderzoek te klaren. Jouw bijdrage was essentieel om het project te laten slagen. Je mag ontzettend trots zijn op wat je hebt neergezet met Kinder- en Jeugdcoaching. Bedankt voor al je inspanningen in mijn promotieonderzoek. *Mirjam van Driel*, bedankt voor al je bijdragen als gedragswetenschapper aan het onderzoek. In onze discussies was je voor mij altijd een prettige sparringpartner. Je goede inzicht in wat er bij gezinnen speelt was waardevol voor het

onderzoek. Ook met name dank voor alle steun en goede raad bij mijn eerste stappen als kinder- en jeugdcoach in de praktijk. *Tamar Lok*, bedankt voor al je ondersteuning bij de dataverzameling in het project. Door jouw inzet is het project goed blijven draaien. Je positieve energie heeft echt een verschil gemaakt. *Trientsje Aukema*, bedankt voor je scherpe blik, je betrokkenheid en je bijdrage op managementgebied voor dit onderzoek. Ik begon aan dit project met aardig wat kennis over onderzoek, maar met weinig ervaring op het gebied van projectmanagement. Onze gesprekken waren voor mij als beginnend onderzoeker altijd een leerschool over de managementkant van het project. Bedankt voor alle waardevolle lessen, ik zal ze niet vergeten. *Lenneke Koppenhol*, bedankt voor je bijdragen vanuit het management bij de laatste fase van mijn onderzoek. Ik vind het geweldig om te zien hoe het Leger des Heils bezig is met het inzetten van onderzoeksresultaten in de praktijk. Daarnaast gaat mijn dank ook uit naar de andere managers en coördinatoren betrokken bij het project: *Pieter Plantinga, Arjan Dam en Elzo Edens*. In het bijzonder wil ik ook alle trajectmanagers, zorgcoördinatoren en clustermanagers benoemen. Ontzettend bedankt voor alle inspanningen bij de werving van gezinnen voor het onderzoek. En last but not least, grote dank voor alle *kinder- en jeugdcoaches en gezinscoaches* betrokken bij het onderzoek. Zonder de grote inzet van jullie allemaal was dit onderzoek er nooit gekomen. Een aantal coaches wil ik in het bijzonder benoemen. *Annemiek Werkman* voor het fijne en leerzame samenwerken, de gezellige autoritjes over het Groninger platteland en je betrokkenheid bij zowel de gezinnen waar je mee werkt als mijn onderzoek. Ook *Judith Wagenmans, Nienke Huizenga, Dorienke van der Veen* en *Ton Moltmakers*, bedankt voor de fijne samenwerking in de praktijk.

Ook gaat mijn dank uit naar *Stichting Steunfonds Pro Juventute* en *Fonds Adessium* voor de financiële steun die dit onderzoek heeft mogelijk gemaakt. *Ron Scholte* en *Margrite Kalverboer*, bedankt voor het beoordelen van mijn proefschrift. Furthermore, I would like to thank *Thomas Gabriel* for taking time to read and evaluate my dissertation.

Wat mij vooral zal bijblijven van mijn promotietijd zijn alle leuke en lieve mensen die ik heb leren kennen. *Niek Frans*, het is al weer even geleden sinds jij mijn ‘Duitse’ docent was. Ik heb altijd genoten van onze statistische en

methodologische discussies. Jij was voor mij vaak de hulp in nood als er weer eens iets ingewikkelds gecodeerd moest worden. Veel belangrijker dan alle discussies over werk zijn alle momenten daarbuiten. De borrels bij de Minnaar en eten bij meneer Sim horen voor mij tot de leukste herinneringen uit mijn promotietijd. Ook de vele avonden bij jou en *Lidia* thuis waren altijd gezellig. Tijdens de coronapandemie hebben de dagen samen thuiswerken en de gezellige etentjes bij jullie thuis mij ontzettend geholpen. Bedankt dat je mijn paranimf wilt zijn. *Marleen Wessels*, ‘breek me de bek nait open’ over alle leuke momenten die we samen tijdens onze promoties hebben meegemaakt: bezorgde receptiemedewerkers, opdringerige huisartsen, scoutingverhalen, Cubaanse thema-avonden. Wat leuk dat wij, jaren na onze researchmaster, nu samen papers aan het schrijven zijn. Bedankt dat je mijn paranimf wilt zijn!

Sanne te Meerman en *Anne-Fleur Vischer*, wat heb ik een geluk gehad met twee zulke leuke kamergenoten. Ik mis nog regelmatig onze kantooryoga, analyse van Duitse electro-folklore, boompjes planten, ‘even een Sannetje doen’, M.A. Seusse, zwarte humor en straattaallessen (hundo p!). Jullie gezelligheid heeft een intensieve periode in mijn onderzoek veel leuker gemaakt! *Sanne van Esch*, bedankt voor de leuke tijd samen op kantoor. Het kantoor is een stuk minder kleurig sinds je vertrokken bent (je ‘mooie’ schilderij staat hier nog steeds op je te wachten). *Marianne Rorije*, bedankt voor alle kantoorgezelligheid, fietstochtjes en borrels in de laatste fase van mijn onderzoek. Ik hoop dat we elkaar snel weer wat meer op kantoor zien! Daarnaast ook dank voor *Helen*, *Judith*, *Saksia*, *Remo* en *Simeon* waarmee ik mijn kantoor heb gedeeld.

Toen ik begon aan mijn promotie heb ik het geluk gehad een geweldige groep promovendi te treffen die naast collega’s ook vrienden werden. *Gertruud Schalen*, het is ongelooflijk hoe snel de tijd is gegaan sinds we met een groep collega’s voor ISED bij jou op bezoek waren in Leidschendam. Daarna heb ik het geluk gehad nog veel gezellige dagen met jou, *Moises* en *Julian* door te hebben mogen brengen. Bedankt voor alle gezelligheid en voor het feit dat je er voor mij was op de moeilijke momenten. Bij jou voelde ik altijd de ruimte om mezelf te zijn. Ik zie uit naar nog meer gezellige dagen met veel bijkletsen en bordspelletjes. Bedankt voor alles dat je voor mij gedaan hebt!

Jonathan Leipoldt, bedankt voor alle gezelligheid tijdens mijn promotietraject. Ik kijk met veel plezier terug op de vele gezellige avonden. Jij staat altijd klaar voor de mensen om je heen. Ik heb goede herinneringen aan onze trip naar Krakow. *Natalia Valencia Corral*, I have so many good memories of the time you were at our department: our road trip through Portugal, Mexican kingsday, my attempts of eating Mexican food (you insisted 'it's not spicy'). We have talked too little since you went back to Mexico. I hope we can see each other soon. *Anne Steenbakkers*, jij was altijd goed voor wat leven in de brouwerij. Altijd (een beetje te) fanatiek bij spelletjes en activiteiten. Ik denk met veel plezier terug aan onze road trip door Noord Spanje. Als mijn promotie half zo gezellig wordt als die van jou doe ik het ervoor. *Kirti Zeijlmans*, bedankt voor alle gezellige momenten op het werk en daarbuiten. De schrijfavonden op dinsdag (vooral na het schrijven) zijn voor mij een leuke herinnering. Ook de schrijfweek in Hillegom was een groot succes! *Floor Middel*, bedankt voor alle gezelligheid tijdens mijn promotietraject. Ik kijk vooral met veel plezier terug op onze roadtrip door Portugal. Laten we snel weer een glaasje vinho verde drinken! *Leontien Bossink*, bij jou kon ik mijn flauwe Herman Finkersgrappen altijd kwijt. Bedankt voor alle gezelligheid tijdens onze promoties! *Renske de Leeuw*, ik heb met veel plezier samen de onderzoeksgroep Selectief Kwalitatief met jou georganiseerd. Ook dank voor je inzet voor alle promovendi aan het eind van onze trajecten! *Annika Eenshuistra*, de cursus kwalitatief onderzoek in Antwerpen en onze roadtrip door Portugal horen voor mij bij de leukste herinneringen uit mijn promotietijd. Bedankt voor alle gezelligheid! *Florianne Rademakers*, wat leuk dat wij nog even collega's blijven.

Tim Tausendfreund mag zeker niet ontbreken in dit dankwoord. In je eigen dankwoord noem je jouw promotoren Doktorvater en Doktormutter. In dat geval beschouw ik jou als mijn Doktorbruder. Als mijn voorganger in het onderzoek naar gezinnen met complexe en meervoudige problematiek heb jij voor mij de weg gebaad. Met de ervaring vanuit je eigen proefschrift heb je me waardevolle raad kunnen geven tijdens mijn promotie. Bedankt voor al je professionele en persoonlijke input en alle gezellige gesprekken tijdens congressen en bezoeken aan Groningen. Ik hoop dat er nog veel leuke bezoeken mogen komen! *Carla van Oss*, bedankt voor al je hulp bij de 'laatste loden'! In die ontzettend drukke laatste periode heb jij mij

enorm veel werk uit handen genomen. Zonder jou was dit proefschrift niet zo mooi geweest! Ook bedankt voor je inzet voor alle promovendi van Orthopedagogiek samen met *Daan Beltman*. *Lorraine Visscher*, ik zie er naar uit om samen als onderzoeksgroep o.g.v. gezinnen met complexe en meervoudige problematiek aan de slag te gaan. *Erica Kamphorst*, ik zie uit naar een mooie samenwerking in de toekomst. *Gerda van der Veer*, bedankt voor de prettige samenwerking in de afgelopen jaren. *Muirne Paap*, bedankt voor de fijne samenwerking de afgelopen jaren. Ik zie een mooie toekomst voor ons statistische groepje op de afdeling. *Elianne Zijlstra* en *Grytsje Bonhage* bedankt voor jullie hulp bij het opzetten van de training voor het gebruik van de BIC-Q in mijn onderzoek. *Lidian Korenberg*, *Carolien Lunenburg*, *Jorien Luijkx*, *Anouk van Es* en *Lydie Zwartenkot*, bedankt voor de fijne samenwerking bij thesen en stages. *Dorijn Wubs* en *Mijntje ten Brummelaar*, bedankt voor jullie advies op het gebied van kwalitatief en participatief onderzoek. Mede door jullie input heeft de stem van het kind een mooie plaats in het onderzoek gekregen. *Monica Lopèz Lopèz*, thank you so much for supporting and encouraging me. By involving me in the EUSARF Academy you encouraged me to build the international network that is very valuable for me. *Anne-Marie Huyghen*, bij jou mocht ik als student-assistent mijn eerste stappen in de academische wereld zetten. Ook dank voor je kundige begeleiding bij de stagebegeleiding en casuïstiek. *Annette van der Putten* en *Aly Waninge*, bedankt voor de mogelijkheden die jullie mij hebben geboden bij de Academische Werkplaats EMB. Daarnaast ook dank voor de tijd en ruimte die jullie mij geboden hebt om het proefschrift af te ronden. Ik zie uit naar een mooie toekomstige samenwerking binnen de Academische Werkplaats. Dank voor alle collega's bij de *Academische Werkplaats EMB* voor de prettige samenwerking in de afgelopen jaren. Bij de *Academische Werkplaats EMB* werk ik in zowel onderwijs als onderzoek met veel plezier samen met *Annemieke Enninga*, *Maartje van Uffelen*, *Gerdine Douma* en *Annet ten Brug*. *Anna Lichtwark*, bedankt voor de kansen die je mij hebt geboden op de afdeling. Onder jouw leiding heeft de afdeling Orthopedagogiek een nieuwe impuls gekregen. Ik zie uit naar vele mooie jaren van samenwerking! *Laura Batstra*, bedankt voor alle interessante discussies over ADHD en vele andere onderwerpen. Jouw strijd tegen jeugdarmoede ligt mij zeer na aan het hart! *Erik Knorth*, *Wied Ruijsenaars*, *Barry de Groot*, *Wilfred Hofstetter* en *Alianne Bakker*

bedankt voor de leuke tijd in onze geweldige en unieke Orthoband! *Lysbert Zeinstra*, ik vind het ontzettend leuk om te zien dat het onderzoek naar gezinnen met complexe problematiek doorgaat. Ik zie uit naar nog veel gezellige borrels in het Noorderplantsoen. Tenslotte komen er elk jaar weer nieuwe enthousiaste collega's bij op onze Afdeling. Een nieuwe generatie collega's heeft onze afdeling Gedrag, Opvoeding en Kinderrechten nieuwe energie gegeven. *Ymke, Rineke, Katrien, Kim, Fernanda, Kjell, Lise, Jingwang, Richelle, Rodrigo, Gabriela*; I am looking forward to working together the next years. Er zijn nog zoveel andere leuke en lieve collega's waar ik de afgelopen jaren mee heb mogen samenwerken, helaas teveel om allemaal op te noemen. Ik zie erg uit naar nog vele jaren samenwerken!

Also a great thanks to all my fellow board members of the EUSARF Academy: *Annika Eenshuistra, Jonathan Leipoldt, Linda Rothman, Sonía Rodriguez, Julie Chapeau, Hamed Seddighi Khavidak, Vania Pinto, Kirti Zeijlmans, Helen Bouma, Floor Middel, Anne Steenbakkers, Magdalena Garzon Fonseca, Carolina Muñoz Gutierrez, Laura Alba Garcia, Julia Quehenberger, and Andrea Cosic*. Thank you for the great collaboration and all I've learned from you. I am very proud of what we've accomplished together with the Academy. It is great to have friends around the world!

Dit proefschrift is ook het werk van een grote groep studenten die als student-assistent of als onderdeel van hun opleiding aan het onderzoek naar Kinder- en Jeugdcoaching hebben gewerkt. Dank aan *Rosanne Huurneman* en *Annemiek Peters* die als student-assistent enige tijd ondersteuning hebben geboden bij de dataverzameling. Ook dank aan *Maud, Lisette, Anne-Marie, Robert, Ellis, Tamar, Britt, Esmee, Rebecca, Jorine, Milou, Chantal, Merel, Eva, Maaïke, Sarah, Ludivine, Claudy, Annemijn, Geartsje, Hanneke, Karla, Ingeborg, Esther, Marieke, Nina, Evelien, Vivian, Ilse, Silvia, Gerbrich, Nienke, Rieneke, Sigrid* en *Marissa* voor jullie bijdragen aan het onderzoek vanuit jullie bachelorwerkstuk e/o masterthesis.

Naast de vele collega's en studenten zijn er ook een aantal mensen die daarbuiten een belangrijke rol hebben gespeeld in dit project. *Wim Jan Trügg*, bedankt voor je luisterend oor en alle hulp. Onze gesprekken zijn voor mij een belangrijk kantelpunt geweest. A great thanks to everyone in the *Stratingh Football Group* for all the fun on Monday evenings. Our football

games were always a fun diversion from my busy schedule. *Hjalmar Guit*, onze reisavonturen waren altijd een mooie onderbreking van het drukke werkende leven. Jouw interesse in mijn werk gaf vaak weer nieuwe inspiratie om door te gaan. Ik hoop dat er nog veel gezellige reizen en leuke avonden met jou en *Yuma* mogen komen!

Ten slotte heb ik tijdens dit onderzoek geleerd hoe waardevol het is om in een fijne en veilige gezinsomgeving op te groeien. Ik mag me gelukkig prijzen met het feit dat ik uit zo'n gezin kom. De namen *Arend Geert* die op het voorblad van dit proefschrift staan zijn vernoemingen naar mijn opa en oma. Opa *Arend Bakker* en oma *Geertje Bakker-Stuurman* bedankt voor alle liefde, aanmoediging en voor alle pannenkoeken waar ik groot mee ben geworden. Lieve oma, ik mis je nog elke dag. Ik kijk met veel geluk terug op de tijd dat we samen naar het Ketelbinkie, koekoeksbos en de volkstuin gingen. Jullie hebben zelf nooit veel kansen gehad om te leren, maar hebben jullie kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen altijd aangemoedigd om dit wel te doen. Ook toen ik promoveerde vroegen jullie nog vaak of het goed op school ging (het gaat best goed!). Bedankt voor alles dat jullie voor mij gedaan hebben. Mijn broer, *Gerben van Assen*, ik kijk met veel plezier terug op de vele tripjes die we al samen hebben gemaakt. Ik hoop dat er nog vele bij mogen komen. Bedankt voor de vele leuke momenten zoals het samen sporten of borrelen bij de Stomme van Campen. *Malon van den Berg* en mijn nichtjes *Benthe* en *Yfke van Assen*, bedankt voor alle gezelligheid tijdens mijn weekenden in Kampen. Het is geweldig om twee zulke lieve, slimme en mooie meiden groot te zien worden. Ik ben trots dat ik jullie oom ben! Ten slotte, mijn lieve ouders, *Gradus van Assen* en *Ans van Assen-Bakker*. Van iedereen in dit dankwoord hebben jullie de pieken en dalen van het promoveren van het meest dichtbij meegemaakt. Een promotie vraagt niet alleen veel van een promovendus, maar soms ook van de personen daar omheen. Bedankt voor jullie niet-aflatende steun en vertrouwen, voor jullie aandacht en aanmoediging. Zonder jullie was dit proefschrift er nooit gekomen. De lijst van dingen die jullie voor mij hebben gedaan is te lang om hier op te noemen. Een luisterend oor en een schouder om op te steunen in moeilijke tijden. Een rustige plek met lekker eten om rustig te schrijven. Talloze ritjes van en naar het station. Een helpende hand als de werkdruk hoog was. Jullie deden het allemaal. Bedankt voor alles!